

12

Найважливіше — створення умов для інвесторів, щоб вони вкладали кошти у розвиток підприємств, розташованих у межах морських портів

15

Переліки кандидатів у народні депутати України, зареєстрованих у п'яти одномандатних округах на повторних виборах 15 грудня 2013 року

ГАЗЕТА ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ
ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

ВІВТОРОК, 26 ЛИСТОПАДА 2013 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№ 218 (5104)

АКТУАЛЬНО

Звернення Президента до Українського народу

Шановні співвітчизники!

Найближчим часом я зроблю широке інтерв'ю на телебаченні і відповім на всі запитання. А сьогодні я хотів би підкреслити — альтернативи побудові суспільства європейських стандартів в Україні немає. І моя політика на цьому шляху завжди була й залишається послідовною.

Реформи, які ми здійснюємо, — це підтвердження того, що ми йдемо європейським шляхом.

Ми будемо державу, в якій права людини, рівність усіх перед законом, право вибору, соціальний захист є найвищими цінностями для всіх, без різниці, в якому ти регіоні проживаєш чи на який майдан виходиш.

І як Президент хотів би запевнити громадян України — я буду розбудовувати і зміцнювати ці незаперечні фундаменти нашого життя.

У нас ніхто не вкраде мрію про Україну рівних можливостей, про європейську Україну. Так само як ніхто не зіштовхне нас з праведної дороги, що веде до цієї мрії.

Ми багато пройшли, і ще немало нам пройти належить. Найскладніше на цьому шляху були, є і завжди будуть економічні проблеми.

Але я був би нечесним і несправедливим, якби не подбав про найбільш знедолених і незахищених, на яких може лягти основний тягар перехідного періоду.

Я був би, м'яко кажучи, неправий, якби не зробив усього, що треба зробити, щоб люди не втрачали робочі місця, щоб вони отримували заробітні плати і пенсії, стипендії.

Я хочу, щоб у нашій великій українській родині був мир і спокій. Як батько не може залишити сім'ю без хліба, так і я не маю права залишити людей напризволяще з тими проблемами, які можуть виникнути, якщо під тиском, який ми відчуваємо, зупиниться виробництво, і мільйони громадян будуть викинуті на вулиці.

Тому мені доводиться вдаватися до непростих рішень. Тому я інколи ризикую бути незрозумілим. І тому я прошу сьогодні наш народ уважно вислухати мене особисто.

Я ніколи не зроблю жодного кроку на шкоду Україні і народові. Воля громадян України була, є і буде вирішальною для кожного моего рішення.

Я хочу, щоб люди знали це.

Я дякую всім за високу громадянську свідомість. В інтерв'ю телевізійним каналам я більш детально розкажу про наші спільні кроки та дії, які ми будемо робити разом.

Сподіваюся на розуміння і підтримку.

Я вірю — ми подолаємо всі труднощі на шляху розбудови нашої держави, бо нема таких перепон, які не подолав би мудрий і згуртований народ.

Ми ніколи і нікому не повинні дозволяти заважати нам. Молитви і мрії мільйонів покладаються на Господнє рішення.

25 листопада 2013 року (www.president.gov.ua)

«Ми націлені на інтеграцію з Європейським Союзом, ми націлені на підписання цієї угоди»

ВИБІР. Позиція уряду стосовно зовнішнього вектора руху залишається незмінною

Співпраця дає плоди

ВЛАДА І БІЗНЕС. В Україні реалізовано 213 проектів державно-приватного партнерства

Олег ГРОМОВ,
«Урядовий кур'єр»

Президент України Віктор Янукович не раз наголошував, що 2014-й стане роком державно-приватного пар-

тнерства. На цьому акцентував увагу під час відеоконференції з регіонами директор департаменту інвестиційно-інноваційної політики та розвитку державно-приватного партнерства Міністерства еконо-

мічного розвитку і торгівлі Віктор Коваленко.

«Зазначу, що наші регіони також мають велику зацікавленість у розвитку проектів на місцях за моделями державно-приватного партнерства (ДПП).

Цього року ми проводили чимало «круглих столів» та конференцій на такі теми. Втім, скажу, що ініціатива повинна йти саме від обласних державних адміністрацій. Ми ж, у свою чергу, намагатимемося

доопрацьовувати законодавчу базу з питань ДПП, де є чимало «білих плям», — додав він.

В Україні успішно реалізовано 213 проектів такого партнерства.

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України з 25 листопада 2013 року

USD 799.3000

за 100 доларів США

EUR 1080.4937

за 100 євро

RUB 2.4291

за 10 рублів

/ AU 99253.08

AG 1593.00

за 10 трійських унцій

PT 111582.28

PD 57469.67

48201030800151

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

«Ода до радості» не повинна звучати в мінорі

ПОЗИЦІЯ. Українці виступають за євроінтеграцію

Оксана ГОЛОВКО,
«Урядовий кур'єр»

Що ближче Вільнюський саміт, то більше загострюються пристрасті. І це зрозуміло: надто висока ціна питання. Але саме тому не можна допускати, щоб прагматизм поступався місцем емоціям. Угода про асоціацію з Євросоюзом — серйозний документ, що вимагає від нашої країни виконання жорстких зобов'язань. І рішення уряду про продовження процесу підготовки до її підписання видається логічним і цілком зрозумілим, про що йшлося у виступі Прем'єр-міністра Миколи Азарова у Верховній Раді 23 листопада (його текст опубліковано в номері «УК» за 24 листопада). У ньому докладно окреслено ті високі ризики, які в разі підписання угоди в нинішньому вигляді негативно позначилися б на економіці нашої країни.

Ті, хто зрозумів розпорядження уряду як відмову від євроінтеграції, за великим рахунком, помиляються. І публічні заяви Миколи Азарова на телеканалах на цю тему — яскраве підтвердження тому: «Ми націлені на інтеграцію з Європейським Союзом, ми націлені на підписання цієї угоди», — прокоментував днями свою позицію глава уряду в ефірі телеканалу «Інтер». Прем'єр заявив, що Київ має право прийняти рішення про припинення підготовки до підписання Угоди з ЄС для усунення спірних питань. До речі, реакція Євросоюзу на такий крок українського уряду не змусила себе довго чекати: його керівництво заявило, що підписання може відбутися і навесні 2014 року. З чого випливає, що європейці цілком розуміють прагматизм України.

Ну а що, як кажуть, у сухому залишку? І Президент, і уряд, і демонстранти на вулицях — за євроінтеграцію. Але одні доводять це на переговорах, а другі на площах, де логікою неможливо розв'язати жоден міф.

З 1993 року цей твір німецького поета та історика Фрідріха Шиллера, покладений на музику самим Бетховеном, є гімном Євросоюзу. Будь-які його урочистості супроводжуються чарівними звуками цієї безсмертної музики. І наші громадяни небезпідставно хочуть частіше чути її на українських теренах.

«Українці — європейці, і Європейський Союз готовий підписати Угоду про асоціацію, щоб допомогти їм модернізувати країну», — написав міністр закордонних справ Польщі Радослав Сікорський на своїй сторінці в Twitter.

«Наші зобов'язання модернізувати Україну непохитні, двері відкриті, вигідні для усіх — незважаючи на риторику», — зазначає Єврокомісар з питань розширення та європейської політики сусідства Штефан Фюле в своєму акаунті в Twitter.

Ці записи з'явилися в неділю увечері.

Зокрема Штефан Фюле також висловив надію на те, що якщо угоду не підпишуть на саміті «Східного партнерства» у Вільнюсі (28—29 листопада), то це можна буде зробити на саміті ЄС—Україна наступного року.

Європейський комісар зазначив: Києву було «чітко сказано», що після підписання Угоди про асоціацію фінансову допомогу Україні буде збільшено.

Вибір є завжди, ним треба лише вміло скористатися

Брюссель обговорюватиме будь-які проблеми, пов'язані з Угодою про асоціацію з Україною, й у разі необхідності на основі взаємної домовленості до цього запросять третю сторону — сусідню країну. Таку позицію ЄС підтвердив представник Європейського комісара з питань розширення та європейської політики сусідства Пітер Стано.

Він наголосив: його інтерв'ю одному з телеканалів, у якому нібито йшлося про те, що Європейський Союз готовий обговорювати Угоду про асоціацію з Україною із Росією, неправильно переказали.

«Насправді я повторив нашу позицію, раніше озвучену представником Кетрін Ештон Майєю Косьянчич і Комісаром Фюле про те, що

якщо в Україні є стурбованість, що Угода про асоціацію може вплинути на третю сторону, ми готові обговорювати це з українською стороною, і потім, якщо це необхідно, порушити це питання з третьою стороною, але тільки якщо це дуже специфічні питання. Таким чином, це не тристоронні консультації», — пояснив представник Єврокомісара.

ДУМКА ЕКСПЕРТІВ

«Сьогодні складно сказати, на чийй половині поля м'яч»

Олег УСТЕНКО,
виконавчий директор
Міжнародного фонду Блейзера:

— На мій погляд, українська сторона усвідомила можливість короткотермінових ризиків, які йдуть від напрямку Митний союз — Російська Федерація. Хоча не факт, що вона не знала про це раніше, та логіка, мабуть, була така: коли розраховували економічний ефект від Угоди про асоціацію, то вважали, що має бути приріст нашого експорту, бодай незначний, і ми мали отримати довгострокові вигоди, пов'язані з можливістю якісних змін інвестиційного клімату. Водночас фіксувалася картинка: Україну і Росію об'єднує Угода про вільну торгівлю в рамках СНД. Друга і четверта статті цієї угоди чітко кажуть, що сторони, які її підписали, як мінімум, не підвищуватимуть бар'єрів. А також беруть на себе зобов'язання понизити такі бар'єри, хоч і не вказано, в якій перспективі.

Українська сторона в це вірила і будувала свій аналіз на тому, що у цьому напрямку не буде змін. Однак реальне життя показало: очікування не справдилися. Ми бачили протягом останніх місяців активне зростання торгових бар'єрів з боку Російської Федерації. Частково об'єктивних, бо Росія впроваджувала програму імпортозаміщення (досить активно, протягом останніх п'яти років). Правда й те, що багато бар'єрів були необ'єктивними.

Значимість ризиків короткотермінової перспективи при всьому усвідомленні довгострокової вигоди (не менш ніж за 5 років) змусила порушити питання про тимчасову паузу в переговорах. Український уряд хоче отримати розуміння того, що Митний союз і Росія не висуватимуть додаткових торгових бар'єрів. І природно, що українська сторона намагається знайти механізми компенсації своїх можливих втрат у цьому напрямку з боку ЄС. Шанси на те, що ЄС може дати подібного роду компенсатори (їх оцінюють у майже 2% втрат ВВП щорічно), зберігаються. Однак є побоювання, що не все так просто: на гроші ЄС претендують чимало країн-членів Євросоюзу. Звісно, у Брюсселі є програми на підтримку країн,

які нещодавно стали членами ЄС. На ці програми виділяється близько 20 мільярдів доларів щороку. Однак цей бюджет давно розписаний, і ймовірність, що звідси можуть бути виділені додаткові кошти для третіх країн, зокрема для України, дуже низька. Ситуація сьогодні така, що навіть складно сказати, на чийй половині поля м'яч.

Зобов'язання мають бути симетричні

Лідія ШИНКАРУК,
завідувач відділу економічного
зростання і структурних змін Інституту
економіки і прогнозування Національної
академії наук України:

— Рішення уряду про призупинення процесу підготовки до підписання Угоди про асоціацію з Європейським Союзом може коментувати суто з економічної точки зору. Передусім, в угоді не прописано жодної адаптаційної програми для вітчизняних товаровиробників, аби наші товари відповідали європейським нормам і стандартам. Тож у разі створення зони вільної торгівлі наші виробники не зможуть конкурувати на ринку із «сильною» продукцією європейського походження. І насамперед це стосується українського ринку, з якого європейські товари посунуть вітчизняні, що може призвести до закриття виробництв.

Проте ситуація двоїста. З одного боку, в Євросоюзі проблеми з грошима: Європа ще не вийшла з рецесії, і що буде до кінця року — ще побачимо. А на адаптаційні програми потрібні значні кошти. З іншого боку, хто заважав нашим підприємцям та промисловцям протягом років незалежності модернізувати виробництво? А це необхідно робити у будь-якому разі, адже асоціація не є карт-бланшем для автоматичного технологічного поліпшення.

Але, у будь-якому разі, процеси, пов'язані з асоціацією та створенням зони вільної торгівлі з Європейським Союзом, — це двосторонній рух. Якщо ми беремо на себе поглиблені зобов'язання, то й європейська сторона має взяти на себе такі самі поглиблені зобов'язання, зокрема щодо підтримки вітчизняного виробництва в процесі адаптації до норм, стандартів і технічних регламентів Європейського Союзу.

СПІЛЬНА ЗАЯВА

Керівники Європейського Союзу заявляють, що пропозиція підписання Угоди про асоціацію з Україною на Вільнюському саміті «Східного партнерства» все ще залишається на порядку денному, незважаючи на рішення уряду України призупинити підготовку до підписання угоди.

Як передає власний кореспондент УНІАН у Брюсселі, про це йдеться у спільній заяві президента Єврокомісії Жозе Мануеля Баррозу і голови Європейської ради Германа ван Ромпея.

«Пропозиція підписання беспрецедентної Угоди про асоціацію з глибокою і всеохоплюючою зоною вільної торгівлі — все ще на порядку денному. Це потребує політичної волі з боку українських лідерів, рішучих дій та значного поступу у виконанні умов, поставлених перед Україною у грудні 2012 року», — йдеться у заяві.

«Водночас, оскільки ми знаємо про зовнішній тиск, під який потрапила Україна, ми переконані, що короткотермінові міркування не повинні перекреслювати довготривалі переваги, які принесе це партнерство. Ми твердо не поділяємо російську позицію та дії у цьому зв'язку», — заявили керівники ЄС.

«Продовження міцних відносин з Європейським Союзом не відбувається за рахунок відносин наших східних партнерів з іншими їхніми сусідами — такими як Росія. «Східне партнерство» було започатковане як вигідна справа для усіх, і ми готові пояснити Російській Федерації обопільні вигоди та вплив від збільшення торгівлі з нашими партнерами», — зазначається у заяві.

Керівники ЄС також наголосили на двосторонньому характері Угоди про асоціацію, відкинувши пропозицію про тристоронні консультації у форматі ЄС-Україна-Росія, що було запропоновано урядом України.

Баррозу і Ромпей заявили також, що високо цінують виступи українців за європейську інтеграцію. «Українські громадяни знову продемонстрували в ці останні дні, що вони повністю розуміють історичну природу європейської асоціації», — йдеться у заяві.

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Героїчне й трагічне
як фундамент майбуття

КРІЗЬ РОКИ. Президент закликав нинішнє покоління розбудовувати сучасну державу, прислухаючись до тяжких уроків минулого

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

Заходи з ушанування жертв Голодомору 1932—1933 років відбулися у столиці за участі керівництва держави: Президента Віктора Януковича, його попередників — Леоніда Кравчука, Леоніда Кучми, Віктора Ющенка, Прем'єр-міністра Миколи Азарова, Голови Верховної Ради Володимира Рибика.

Глава держави очолив скорботну ходу вздовж центральної алеї Національного музею «Меморіал пам'яті жертв голодоморів в Україні». А потім урядовці разом із представниками громадськості встановили символічні композиції з колосків пшениці та квітів до скульптури «Гірка пам'ять дитинства».

Вже у виступі Віктор Янукович звернувся до учасників церемонії зі словами про те, що в ці хвилини присутні схиляють голови перед пам'яттю своїх загиблих співвітчизників. «Ми висловлюємо співчуття народам Білорусі, Казахстану, Росії, усім народам колишнього Радянського Союзу, які постраждали в ті роки, — сказав він та дав зрозуміти, що цього дня українці вшановують пам'ять жертв Голодомору у багатьох країнах світу. — Наше завдання — зберегти пам'ять про все, що відбулося на українській землі: і героїчне, і трагічне. Спільна пам'ять та спільна історія мають об'єднувати нас, робити сильнішими. Це фундамент нашого майбутнього».

Зокрема, глава держави наголосив на важливості консолідації українського суспільства. Він закликав

Колоски й квіти як символ шани загиблим землякам

учасників церемонії відкрити всі політичні дискусії — натомість бути єдиними.

політикою», — передає слова Президента його прес-служба.

Український народ зумів не лише вистояти у важкий період, а й спільно з іншими націями світу перемогти у найбільшій в історії людства війні.

«У цей скорботний день нас усіх об'єднує пам'ять про загиблих співвітчизників. Цей день має бути поза

Він назвав неприпустимою політизацію «важких історичних тем», додавши, що це спричиняє напругу,

роз'єднує людей та суперечить консолідації суспільства, яка так потрібна Україні на нинішньому етапі.

Під час виступу на заходах глава держави заявив про те, що історія має бути відкритою для всіх. Водночас, на його переконання, кожен може мати різні погляди та по-різному трактувати чи оцінювати події минулого.

У цьому контексті Віктор Янукович нагадав, що український народ зумів не лише вистояти у важкий період, а й спільно з іншими націями світу перемогти у найбільшій в історії людства війні, відбудувавши зруйновані міста і села.

«Ми зберегли себе як народ, зберегли свою ідентичність, здобули державну незалежність, — сказав він, додавши, що нинішнє покоління має прислухатися до тяжких уроків минулого та працювати над розбудовою сучасної держави. — У центрі державної політики завжди має бути людина — її безпека, свобода, добробут. Гуманізм, який є ознакою здорового та зрілого суспільства, має стати основою буття нашої країни. Переконалися, ми зробимо так, щоб подібні трагедії ніколи більше не могли повторитися на українській землі».

По завершенні виступу присутні вшанували пам'ять жертв Голодомору 1932—1933 років хвилиною мовчання. Глава держави встановив запалену лампаду до «Свічі пам'яті». А потім оглянув експозицію Національного музею «Меморіал пам'яті жертв голодоморів в Україні».

ПРОШУ СЛОВА!

Про що промовчав міліціонер

Юрій МЕДУНИЦЯ,
«Урядовий кур'єр»

Нещодавно пішов другий рік життя нашого суспільства за новим Кримінальним процесуальним кодексом. Принципи гуманізму й захисту прав людини виписані в документі на перший погляд привабливо. Європейський підхід до кваліфікації правопорушень і покарань за них, злам залишених у спадок від старої системи стереотипів поліцейської держави можна лише вітати.

Не збираюся вдаватися в юридичні хаші, адже пересічній нефаховій людині розібратися в них дуже складно. Хоча й можливо. А ось зрозуміти суть і, головне, — кому стало легше жити за новими нормами, не до снаги навіть багатьом міліціонерам. Адже саме вони щодня стикаються з кричущими фактами браку будь-якого здорового глузду у... власних діях і роботі слідчих органів.

Найрезонанснішим прикладом стала втеча з-під домашнього арешту одіозного ректора податкової академії. Поговорили — й забули. Проте у повсякденні раз по раз трапляються пригоди, яких простою людською логікою пояснити не можна. Таким став і випадок із товаришем, якого посеред білого вихідного дня буквально під стінами одного зі столичних торговельно-розважальних центрів двоє молодиків схопили на банальному «гоп-стопі».

Пирснувши без зайвих балачок газовим балончиком в обличчя, вони привласнили пару сотень гривень і зарплатну картку. Кілька хвилин оговтання, телефонний дзвінок небайдужої бабусі — й орієнтування з описом негідників розлетілося міліцейськими патрулями. Затримали зловмисників за гарячим слідом у сусідньому супермаркеті під час спроби розплатитися поцупленою карткою. «Я аж заповажав нашу міліцію», — зізнався мені товариш.

Попередньо наряд зняв записи з відеореєстратора спостереження, у відділенні зафіксував свідчення очевидців і самого постраждалого, в ході обшуку виявив у хуліганів два ножі. Експертиза показала, що нападники — наркомани зі стажем, двома судимостями й відсидженими термінами. Зрозуміло, що за попередніми нормами КПК їхня подальша доля була б чітко окреслено черговим етапом і загратованими вікнами.

Але тільки не тепер. Навпаки, далі починається найцікавіше і найсумніше водночас. Виявляється, для повноти процедури слід було провести ще й упізнання з підставними. Біда в тім, що з об'єктивних причин заявника не було вдома, коли по нього прибув наряд міліції: правоохоронці ладні були супроводжувати людину на впізнання.

Я особисто спілкувався з міліціонерами, які по телефону вмовляли товариша прибути до відділку саме того вечора. Інакше вони змушені будуть... відпустити злодіїв, вручивши їм повістки на наступний ранок. Отакої! «За новим кодексом ми змушені відпускати більше, ніж закривати, — розповів у приватній розмові лейтенант Михайло, сумно попередивши про ймовірні наслідки: — І ось побачите, скоро звичайним людям страшно буде ходити вулицями».

Так і сталося. Звичайно, наступного ранку ніхто, крім заявника, до райвідділу не з'явився. І лише тоді тих наркоманів оголосили в розшук. Тобто роботи додалося і рядовим патрульним міліціонерам, і кримінальному розшуку. А добропорядним громадянам — остраху. Бо хвиля злочинів, скоєних наркоманами, котрі не обтяжують себе будь-якими нормами цивілізованого життя, накриває нас дедалі сильніше.

Кому ж тоді вигідна подібна гуманізація? Навряд чи більшості нормальних людей. А такі собі виродки завтра за сто гривень підставлять ножа під горло вашій бабусі, дружині, дочці. А згодом у наркоманському притоні потішатимуться над здобутками цивілізації та правоохоронцями, які опинилися в заручниках безпорадності.

Цікаво, а коли травми в подібній ситуації заведуть людину на лікарняне ліжко й вона фізично не зможе бути присутньою на впізнанні або, не доведи Господи, ще далі, — злочинців би теж відпустили мало не з вибаченнями? Шкода, що не запитав про це у міліцейського лейтенанта.

Пам'яті
«майора Вихора»

СПІВЧУТТЯ. Президент України Віктор Янукович висловив співчуття у зв'язку зі смертю ушанованого розвідника, ветерана Великої Вітчизняної війни, Героя України Євгена Березняка. «У пам'яті всіх, хто знав цю прекрасну людину, він назавжди залишиться яскравою особистістю, талановитим педагогом, який щиро любив свою Вітчизну і вірив у її щасливе майбутнє. Подвиг Євгена Березняка, легендарного «майора Вихора», у роки Великої Вітчизняної війни є прикладом справжнього патріотизму і самопожертви», — йдеться у співчутті глави держави рідним і близьким покійного.

«Світла пам'ять про Євгена Степановича назавжди залишиться у наших серцях», — цитує слова Президента його прес-служба.

Піску і солі вистачить надовго

Катерина ЦАРЬОВА
для «Урядового кур'єра»

АВТОШЛЯХИ. Державне агентство автомобільних доріг знає напевне, як працювати всім його службам, щоб не допустити торішніх проблем. Так розпочав урядовий брифінг, присвячений темі підготовки доріг загального користування до зимового утримання, заступник голови Укравтодору Олександр Харченко.

«Комплекс підготовчих заходів для забезпечення сталого функціонування таких доріг майже завершено. Із запланованих 1145 тисяч тонн піску дорожньо-експлуатаційні організації вже мають 1037,7 тисячі тонн. Показник на 30% більший від потреби на початок

зими. А темпи заготовлення перевищують торішні на 17%», — пояснив посадовець.

Окрім цього, заготовлено 125,6 тисячі тонн технічної солі (її потрібно на всю зиму в обсязі 175 тисяч тонн). Тож дорожні організації мають понад 70% потреби необхідної сировини на весь період. Для недопущення переметів снігу виготовлено й 87 тисяч снігозатримувальних щитів.

«В осінньо-зимовий період плануємо підготувати 6,7 тисячі одиниць техніки для спеціального обладнання (нині таких машин 6,2 тисячі), — запевнив посадовець. — Техніку підрядних організацій ще залучено до виконання дорожніх робіт будівельного сезону, тому запас паливно-мастильних мате-

ріалів поповнюється в міру його використання».

Укравтодор створив чотири мобільні загони загальною кількістю 64 одиниці техніки. Дислокують їх вони у Київській, Херсонській, Харківській та Івано-Франківській областях. А на надзвичайні ситуації вони реагуватимуть разом з ДСНС.

Олександр Харченко коротко розповів і про те, що на фінансування дорожнього господарства виділено з усіх джерел 15 мільярдів 25 мільйонів гривень. За рахунок коштів Світового банку ремонтували ділянку дороги на трасі Бориспіль — Лубни (43,5 кілометра). А ЄБРР та ЄП профінансували оновлення ділянок на трасі Київ — Чоп (114 кілометрів), Київ — Ковель (33,7 кілометра), Київ

— Одеса (63 кілометри). Останню завершать у грудні 2014 року.

«З початку року загальний обсяг пошкоджених ямами доріг загального користування становив понад 72 тисячі кілометрів — це близько 7,5 мільйона квадратних метрів ямковості. На дорогах загального користування — 28,6 тисячі кілометрів, а на дорогах місцевого значення — понад 44 тисячі кілометрів», — резюмував він.

Велика кількість велико-вантажного транспорту, щоправда, порушує норми допустимих вагових параметрів. Нині в Україні діють 38 рухомих і один стаціонарний ваговий комплекс. Однак цієї кількості недостатньо для повного контролю за перевезеннями.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 13 листопада 2013 р. № 821
Київ

Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 20 липня 2011 р. № 766

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:
Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 20 липня 2011 р. № 766 «Деякі питання центрів з фізичної культури і спорту інвалідів «Інваспорт» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 55, ст. 2205) зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 13 листопада 2013 р. № 821

**ЗМІНИ,
що вносяться до постанови Кабінету Міністрів України
від 20 липня 2011 р. № 766**

- У постанові:
 - у пункті 5 слова «Міністерству освіти і науки, молоді та спорту» замінити словами «Міністерству молоді та спорту»;
 - у пункті 6 слова «Міністерству освіти і науки, молоді та спорту» замінити словами «Міністерству молоді та спорту», а слова «Державний службі молоді та спорту» виключити.
- У Положенні про Український центр з фізичної культури і спорту інвалідів «Інваспорт», затвердженому зазначеною постановою:
 - у пункті 9:
 - у підпункті 1 слово «Держмолодьспортом» виключити;
 - у підпункті 13 слова «та МОНмолодьспортом» виключити;
 - у пункті 15 слова «Головою Держмолодьспорту» замінити словами «Міністром молоді та спорту»;
 - у тексті Положення слова «Держмолодьспорт» та «МОНмолодьспорт» у усіх відмінках замінити словом «Мінмолодьспорт» у відповідному відмінку.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 13 листопада 2013 р. № 831
Київ

Про внесення змін до порядків, затверджених постановами Кабінету Міністрів України від 31 січня 2007 р. № 77 і від 12 серпня 2009 р. № 887

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

Внести до Порядку надання пільг на придбання твердого палива і скрапленого газу за рахунок субвенцій з державного бюджету місцевим бюджетам, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 31 січня 2007 р. № 77 (Офіційний вісник України, 2007 р., № 8, ст. 289; 2010 р., № 2, ст. 70; 2011 р., № 47, ст. 1914, № 94, ст. 3426; 2012 р., № 43, ст. 1662), і Порядку надання компенсації особам, які мають право на безоплатне отримання вугілля на побутові потреби, але проживають у будинках з центральним опаленням, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 серпня 2009 р. № 887 (Офіційний вісник України, 2009 р., № 64, ст. 2250; 2010 р., № 2, ст. 70; 2011 р., № 94, ст. 3426; 2012 р., № 43, ст. 1662), зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 13 листопада 2013 р. № 831

**ЗМІНИ,
що вносяться до порядків, затверджених постановами Кабінету Міністрів
України від 31 січня 2007 р. № 77 і від 12 серпня 2009 р. № 887**

- Пункт 4 Порядку надання пільг на придбання твердого палива і скрапленого газу за рахунок субвенцій з державного бюджету місцевим бюджетам, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 31 січня 2007 р. № 77, після абзацу восьмого доповнити новим абзацом такого змісту:

«У разі коли на підставі записів у трудовій книжці особи, яка має право на безоплатне забезпечення вугіллям для побутових потреб згідно із статтею 48 Гірничого закону України, неможливо встановити факт виходу на пенсію з ліквідованого гірничого підприємства (ліквідація, реорганізація, перейменування), до уповноваженого органу за його запитом надається архівна довідка або довідка Міненерговугілля про зміни, які відбулися на гірничому підприємстві з моменту виходу на пенсію особи до ліквідації зазначеного підприємства, та копії підтвердних документів (розпорядження, накази).»

У зв'язку з цим абзац дев'ятий вважати абзацом десятим.

- Пункт 2 Порядку надання компенсації особам, які мають право на безоплатне отримання вугілля на побутові потреби, але проживають у будинках з центральним опаленням, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 серпня 2009 р. № 887, після абзацу тринадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«У разі коли на підставі записів у трудовій книжці особи, яка не працює на вугільному підприємстві, неможливо встановити факт виходу на пенсію з ліквідованого гірничого підприємства (ліквідація, реорганізація, перейменування), до органу праці та соціального захисту населення за його запитом надається архівна довідка або довідка Міненерговугілля про зміни, які відбулися на гірничому підприємстві з моменту виходу на пенсію особи до ліквідації зазначеного підприємства, та копії підтвердних документів (розпорядження, накази).»

У зв'язку з цим абзаци чотирнадцятий і п'ятнадцятий вважати відповідно абзацами п'ятнадцятим і шістнадцятим.

СПІВЧУТТЯ

18 листопада 2013 р. на 75 році життя раптово помер старший ветеран і організатор цементної промисловості — Почесний Президент Асоціації «Укрцемент»

ГАВРЮШИН Анатолій Дмитрович,

відзначений урядовими нагородами Держави: медаллю «За трудову відзнаку», «Заслужений будівельник України», орденами «За заслуги» III-го, II-го і I-го ступенів.

Працівники Асоціації «Укрцемент» разом з ветеранами цементної галузі глибоко сумують з приводу важкої втрати і висловлюють щирі співчуття рідним і близьким покійного.

УРЯДОВИЙ КОНТАКТНИЙ ЦЕНТР ПОВІДОМЛЯЄ

Людей дратують черги у лікарнях

СОЦІАЛЬНИЙ ПРОЕКТ. Що робить влада для громади

Любомира КОВАЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

Кожен з нас має право на якісну медичну допомогу. Та, на жаль, у житті не завжди все так, як на папері. Потрапити на прийом до висококласного фахівця і водночас вихованої й толерантної людини й досі непросто. Саме тому уряд приділяє значну увагу розвитку медичної галузі та підвищенню якості обслуговування громадян у закладах охорони здоров'я.

Як повідомили «УК» в управлінні взаємодії з громадськістю Урядового контактного центру, протягом цього року зареєстровано 2630 звернень від громадян з питань надання медичної допомоги у державних та комунальних закладах охорони здоров'я. Найбільше — від жителів Донецької, Харківської та Одеської областей, а також Києва.

Заявники скаржилися на те, що їм безпідставно відмовляли у наданні медичної допомоги, порушуючи право на її безоплатне отримання у державних та комунальних закладах охорони здоров'я, закріплене у статті 49 Конституції України.

Надходили скарги на некоректну поведінку медичних працівників та недбалість лікарів. А помилки медиків зазвичай дорого коштують їхнім пацієнтам. Є також нарікання на незадовільну організацію прийому громадян у поліклініках і лікарнях, зокрема, на довгелезні черги.

Фото Олександра ЛЕПЕТУХИ

Години очікування під дверима кабінетів лікарів — не на користь хворим

Так, жителька Полтави поскаржилася, що лікарі не прибули на виклик до її маленької дочки, в якої була висока температура. Лише після звернення мами на урядову телефонну «гарячу лінію» дівчинка отримала належну медичну допомогу від чергового дільничного лікаря-педіатра, що підтверджено зворотним зв'язком.

Заявниця з Олександрії Кіровоградської області просила посприяти щодо безкоштовного проведення операції її синові. Він — учасник ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС. Після звернення на урядову телефонну «гарячу лінію» хворому провели операцію на безоплатній основі.

А жителька села Старовірівки Харківської області просила надати ме-

дичні послуги вдома її брату-інваліду, який проживає у селі Червона Гусарівка Балаклійського району. За словами заявниці, він не може пересуватися самостійно, тому для перевезення хворого до районної лікарні необхідно замовляти таксі. За результатами розгляду звернення обласною держадміністрацією хворого забезпечили необхідним медичним обслуговуванням удома.

Із Запоріжжя повідомили про відмову госпіталізувати до міської лікарні № 7 хвору, яку доставила до медичного закладу бригада екстреної медичної допомоги. Після звернення заявниці на урядову телефонну «гарячу лінію» хвору в той же день госпіталізували до лікарні, що вона підтвердила під час теле-

фонної розмови з працівниками центру.

Жителька ж Єнакієвого Донецької області була обурена відсутністю опалення у кардіологічному відділенні міської лікарні № 7. Виконком міської ради повідомив, що після завершення ремонту теплотраси опалення в медичному закладі було підключене. Заявниця підтвердила, що тепер у відділенні тепло.

Загалом за період з 18–25 листопада на урядову телефонну «гарячу лінію» та через Інтернет звернулися 15 943 заявники.

☎ **0-800-507-309**
www.ukc.gov.ua.

Урядова телефонна «гаряча лінія» працює, крім неділі та святкових днів, за таким графіком:
понеділок–п'ятниця — з 8:00 до 21:00;
субота — з 8:00 до 19:00.

Співпраця дає плоди

(Закінчення.)

Початок на стор. 1)

Директор підготовки проектів державно-приватного партнерства з програми розвитку ДПП USAID Тетяна Коротка зазначила, що за два минулих роки держава провела досить серйозну роботу в цій царині. «І хоча наше законодавство ще не ідеальне, воно дає змогу готувати повноцінні про-

екти ДПП і втілювати їх в життя. Проте ми справді повинні вдосконалити правову базу в аспекті погодження проектів, адже саме на цьому етапі виникають чималі складнощі», — сказала вона.

Представники Харківської облдержадміністрації зазначили, що в регіоні триває тісна співпраця з усіма гілками влади та бізнесом щодо цих питань.

Також вони активізують участь в ДПП стосовно підприємств військово-промислового комплексу.

Львівські посадовці повідомили, що в них у регіоні є чимало прикладів такого партнерства, які успішно втілено в життя. Більшість із них пов'язані зі спортивними подіями — Євробаскетом-2015 та підготовкою України до можливої участі в подальших

зимових олімпіадах. Є також проекти будівництва автодоріг з участю польської сторони.

Учасники відеоконференції з регіонів просили профільне міністерство посприяти створенню розширеного реєстру проектів ДПП в усіх областях України. На їхню думку, це буде дуже корисно для обміну відповідним досвідом.

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 13 листопада 2013 р. № 897-р
Київ

Про перерозподіл деяких видатків державного бюджету, передбачених Міністерству економічного розвитку і торгівлі на 2013 рік

1. Відповідно до частини восьмої статті 23 Бюджетного кодексу України здійснити в межах загального обсягу бюджетних призначень, передбачених Міністерству економічного розвитку і торгівлі на 2013 рік у

загальному фонді державного бюджету, перерозподіл видатків споживання в сумі 1121 тис. гривень шляхом зменшення їх обсягу за програмою 1201020 «Внески України до бюджету ГАТТ/СОТ та Єдиного бюджету органів СНД» та збільшення їх обсягу за програмою 1201030 «Забезпечення двостороннього співробітництва України з іноземними державами та міжнародними організаціями, інформаційне та організаційне забезпечення участі України у міжнародних форумах, конференціях, виставках».

2. Забезпечити:

Міністерству економічного розвитку і торгівлі — погодження перерозподілу видатків державного бюджету, передбаченого пунктом 1 цього розпорядження, з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету;

Міністерству фінансів — внесення після зазначеного погодження відповідних змін до розпису державного бюджету.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

Хочуть не жалості,
а допомоги**ВАЖЛИВО.** Потрібна реабілітація, забезпечення безбар'єрності та нові робочі місцяЛюбомира КОВАЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

За дорученням першого Звіце-прем'єр-міністра Сергія Арбузова, який очолює Раду у справах інвалідів при Кабінеті Міністрів, його перший заступник, міністр соціальної політики Наталя Королевська провела у Кабміні засідання цієї ради, зустрілася з представниками громадських організацій людей, які мають особливі потреби, й дізналася, що саме їм нині болить та як вони бачать шляхи розв'язання проблем.

— Соціальний захист людей з особливими потребами — один із пріоритетів Президента, уряду та Мінсоцполітики. Тож попри непросту економічну ситуацію в країні ми постійно працюємо над підвищенням соціальних стандартів для найбільш вразливих категорій громадян. Це стосується й інвалідів, — наголосила Наталя Королевська. І додала, що чисельність таких людей в Україні збільшується, зокрема за останні три роки — на 180 тисяч осіб. Тому забезпечення їхнього надійного соціального захисту та інтеграції у повноцінне життя суспільства нині набуває ще більшої гостроти й актуальності.

Міністр соціалістики поінформувала, що вже з наступного року на 40–60% зростуть розміри грошових компенсацій за бензин, ремонт, технічне обслуговування автомобілів для людей з особливими потребами та на їхнє транспортне обслуговування. Але лише фінансовим забезпеченням не розв'язати всіх

Фото Володимира ЗАКІ

Пандуси для доступу інвалідів до різних споруд в нас скоріше виняток, ніж правило

їхніх проблем. Головне — подолати соціальну ізоляцію, у якій вони нерідко опиняються. І тут Мінсоцполітики сповідує принцип: не інваліди мають підлаштовуватися під суспільство, а саме суспільство має створити для них усі умови для гідного життя. А така інтеграція неможлива без забезпечення їх технічни-

вень. Мінсоцполітики звернулося до Мінфіну з проханням додатково надати 100 мільйонів гривень для забезпечення стовідсоткової потреби громадян.

Ще один важливий напрям — робота реабілітаційних центрів для людей з обмеженими фізичними можливостями та дітей-інвалідів. Міністр

З наступного року на 40–60% зростуть розміри грошових компенсацій за бензин, ремонт, технічне обслуговування автомобілів для людей з особливими потребами та на їхнє транспортне обслуговування.

ми й іншими засобами реабілітації.

Нині цей процес відбувається з урахуванням особливостей і потреб кожної такої людини. І цього року видатки на ці цілі заплановані у сумі понад 525 мільйонів гривень, а це 83,4% від потреби. Вже видано 570 одиниць технічних та інших засобів реабілітації на 523 мільйони гри-

внів. Це і знизило рівень куріння в країні. Крім того, різко зросли доходи держбюджету від тютюнового акцизу. Не випадково, перший заступник міністра фінансів Анатолій Мярковський називав тютюновий акциз лідером з приросту бюджетних надходжень. Справді, щомісяця до держбюджету надходить понад 1,5 мільярда гривень тютюнового акцизу — і це незважаючи на зниження рівня куріння в Україні. У 2013 році доходи держбюджету від акцизу та ПДВ з тютюнових виробів перевищать 24 мільярди гривень. Сума чимала — для порівняння: це бюджет усього Міністерства освіти і науки на цілий рік.

Але, на жаль, цей успіх під загрозою. Адже тютюнові компанії знову лобіюють повернен-

ня до старої системи акцизу з акцентом на адвалерний складовий. Їхній інтерес зрозуміти неважко: так вони зможуть знову зменшити ціни на сигарети, збільшуючи кількість курців і заощаджуючи на акцизі. У 2011 році, коли адвалерна ставка акцизу на сигарети становила 25%, тютюнові компанії 60 разів(!) знижували ціни на окремі марки сигарет. Не випадково в сусідній Росії адвалерний акциз на сигарети становить лише 8%.

Крім того, різко зросли доходи держбюджету від тютюнового акцизу. Не випадково, перший заступник міністра фінансів Анатолій Мярковський називав тютюновий акциз лідером з приросту бюджетних надходжень. Справді, щомісяця до держбюджету надходить понад 1,5 мільярда гривень тютюнового акцизу — і це незважаючи на зниження рівня куріння в Україні. У 2013 році доходи держбюджету від акцизу та ПДВ з тютюнових виробів перевищать 24 мільярди гривень. Сума чимала — для порівняння: це бюджет усього Міністерства освіти і науки на цілий рік.

Але, на жаль, цей успіх під загрозою. Адже тютюнові компанії знову лобіюють повернен-

В очікуванні вироку

Олена ІВАШКО,
«Урядовий кур'єр»

РЕЗОНАНС. У Николаєві завершується суд по справі згвалтування жителями Врадіївки Ірини Крашкової. Днями буде оголошено вирок чотирьом обвинуваченим, що підозрюються у скоєнні тяжких злочинів. Трох з них — Дрижака, Поліщука та Рабіненка — звинувачують у згвалтуванні та побитті 29-річної Ірини Крашкової, а четвертого, Михайла Кудринського, — у приховуванні злочину. На етапі судових дебатів прокурор обласної прокуратури Наталя Висоцька довела суду необхідність застосування до Дрижака й Поліщука покарання у вигляді 15 років позбавлення волі з конфіскацією майна, а Рабіненку вимагала десять років.

Після виступу прокурора, який був досить ґрунтовний та доказовий, слово в дебатах надали адвокату потерпілої Руслану Радецькому. Він, звертаючись до судової колегії, зазначив, що в ході слідства повністю доведена вина підсудних у скоєнні тяжких злочинів. Адвокат зробив висновки, що, на жаль, вбивства та згвалтування у Врадіївському районі «під прикриттям» міліції давно стали буденним явищем. «Прикро, що в нашому суспільстві ті, хто має дбати про дотримання закону, самі його зухвало порушують, — зазначив Руслан Радецький, — завдаючи фізичних страждань та душевних мук жінці, яка з вини міліціонерів стала інвалідом». Адвокат, висловлюючи думку своєї підзахисної, просив від суду справедливого рішення та довічного ув'язнення для Дрижака та Поліщука.

Його прохання підтримала і сама Ірина Крашкова, в якій вистачило сил на виступ у судових дебатах. Промова жінки була стислою, але емоційною. «Я пережила найжахливіші години в своєму житті, — сказала Ірина. — Підсудні задовольнили свої звірячі бажання... Вони вважали, що я вже мертва, а я вижила, дякуючи Богові... Я прошу не за себе, а за всіх жінок... справедливого вироку».

Також у суді потерпіла та її захисник пояснили свої вимоги щодо задоволення цивільного позову на суму в один мільйон гривень. У коментарі журналістам Ірина зазначила, що сума цілком обґрунтована, адже жінка-інвалід не зможе працювати та заробляти гроші на виховання дитини, їй знадобляться кошти на лікування та операції.

Підсудний Сергій Рабіненко відмовився від участі в судових дебатах, втім, інші використали своє право на промови. Чоловіки, які мають юридичну освіту, досвід роботи у правоохоронних органах, у виступах наполягали на своїй невинуватості. Щоправда, нервували та вже не виглядали такими самовпевненими, як на перших засіданнях. У Дмитра Поліщука тремтіли руки, Євген Дрижак попросив перерви перед дебатами за його участі. Ніхто з них своєї провини не визнав. Тим паче, і Дрижак, і Поліщук вирішили перенести вину на водія Сергія Рабіненка. Мовляв, якщо і було скоєно злочин, то винуватцем є виключно Рабіненко. Також підсудні заявили, що резонанс справа отримала завдяки «політичній складовій», маючи на увазі, що адвокат потерпілої Руслан Радецький заявив про намір балотуватися у народні депутати по 132-му округу.

Адвокати підсудних вимагають від суду виправдання й заявили про намір оскаржити рішення суду, яке вже заздалегідь вважають незаконним. Утім, усі чекають справедливого вироку.

P.S. Поки матеріал готувався до друку, стало відомо, що в «останньому слові» підсудні Дрижак та Поліщук своєї вини так і не визнали. Рабіненко просив прощення в Ірини Крашкової. Оголошення вироку призначено на 29 листопада. «УК» продовжує слідкувати за ходом судового розгляду резонансної справи.

Кому вигідні дешеві сигарети?

НА ЧАСІ. За останні 4 роки кинули курити майже 2 мільйони українцівСергій КОСЕНКО
для «Урядового кур'єра»

Кілька днів тому — 21 листопада — Україна відзначила День відмови від куріння. До цього свята ми підійшли з неабиякими здобутками. Як повідомляє Держкомстат, за останні 4 роки кинули курити майже 2 мільйони українців. Величезний внесок у справу боротьби з курінням зробив і чинний уряд. Лише за останні півтора року було, по-перше, повністю ліквідовано тютюнову рекламу.

По-друге, заборонено куріння в усіх публічних місцях. Зокрема, в ресторанах та кафе. По-третє, і це, мабуть, найважливіше, — по курінню вдарили гривнею. З 2013 року діє нова система акцизного податку на тютюнові вироби. Спеціалісти назива-

ють реформу тютюнових акцизів одним з найбільших податкових успіхів уряду за останній рік.

Тютюновий акциз — у лідерах

Нагадаємо, згідно із законом №5503-VI було зменшено вплив адвалерної частини акцизу (відсоток від ціни) і суттєво збільшено вплив двох інших складових акцизу — специфічної частини (фіксована сума податку, яка не залежить від ціни) і мінімального податкового зобов'язання. Результат вражаючий. Передусім, в Україні значно поменшало дешевих сигарет. Якщо два роки тому пачку найдешевших цигарок можна було купити за 3–4 гривні, то нині — за 6,5–7

гривень. Це і знизило рівень куріння в країні.

Крім того, різко зросли доходи держбюджету від тютюнового акцизу. Не випадково, перший заступник міністра фінансів Анатолій Мярковський називав тютюновий акциз лідером з приросту бюджетних надходжень. Справді, щомісяця до держбюджету надходить понад 1,5 мільярда гривень тютюнового акцизу — і це незважаючи на зниження рівня куріння в Україні. У 2013 році доходи держбюджету від акцизу та ПДВ з тютюнових виробів перевищать 24 мільярди гривень. Сума чимала — для порівняння: це бюджет усього Міністерства освіти і науки на цілий рік.

Але, на жаль, цей успіх під загрозою. Адже тютюнові компанії знову лобіюють повернен-

ня до старої системи акцизу з акцентом на адвалерний складовий. Їхній інтерес зрозуміти неважко: так вони зможуть знову зменшити ціни на сигарети, збільшуючи кількість курців і заощаджуючи на акцизі. У 2011 році, коли адвалерна ставка акцизу на сигарети становила 25%, тютюнові компанії 60 разів(!) знижували ціни на окремі марки сигарет. Не випадково в сусідній Росії адвалерний акциз на сигарети становить лише 8%.

Куриво проти... молока

Експерт з питань економіки охорони здоров'я заслужений економіст України Олег Івченко впевнений: сигарети не повинні коштувати менш ніж 10 гривень.

— Навіть зараз найдешевші сигарети коштують менше, ніж, скажімо, літр молока. Підвищення нижнього порога ціни на сигарети до 10 гривень призведе до реального подорожчання тютюнових виробів на 20%. Передусім це знизить підліткове куріння на 12–14%, — прогнозує Олег Івченко, пропонуючи розглянути можливість запровадити мінімальні ціни на сигарети.

Ідея з мінімальними цінами на сигарети особливо актуальна в контексті боротьби за здоров'я підлітків. «В Україні мінімальні ціни успішно діють щодо алкогольних напоїв, — зазначає О.Івченко. — Чому б не запровадити цей механізм і на тютюновому ринку, убезпечивши молоде покоління від занадто доступних сигарет?» А й справді, чому?!

РАКУРС

Інвестиційну модель перезавантажать

КАПІТАЛ. Цінні папери мають стати джерелом залучення коштів для економіки

Вікторія КОВАЛЬОВА,
«Урядовий кур'єр»

Нинішній рік став найбільш активним для ринку первинних публічних розміщень акцій (ІРО) для компаній із США. Певний оптимізм щодо таких розміщень має і Європа. А от серед компаній, що мають бізнес в Україні, панує песимізм. За останні два роки відбулося лише два ІРО вітчизняних компаній.

ІРО-затишшя

Торік в ІРО-плавання на Варшавську фондову біржу (ВФБ) вирушила судноплавна компанія KDM Shipping. А у вересні цього року — на Лондонську фондову біржу (ЛФБ) — девелоперська Arricano. Остання залучила \$24 мільйони в ході розміщення 10 300 423 звичайних акцій за ціною \$ 2,33 за акцію. Ці кошти будуть використані для здійснення поточних проектів і придбання чотирьох нових об'єктів.

«Arricano — хороший приклад розміщення і не дуже гарний — ліквідності на вторинному ринку. Якщо б вони зробили розміщення з подвійним лістингом у Лондоні та в Україні, то акції могли бути помітно ліквіднішими», — вважає керуючий директор інвестиційної групи «Універ» Олексій Сухоруков. «Якщо останні три роки інвестори ще готові були купувати здебільшого акції компаній сільськогосподарського сектору, то нині попит на них низився. Скажімо, на ЛФБ очікують компанії, що представляють споживчий та гірничодобувний сектор. Але буму розміщень поки що чекати не доводиться», — констатує президент Асоціації «Фондове партнерство» Ірина Заря.

Є певні сумніви і щодо до-
лучення іноземних інвесто-

Динаміка акцій компаній, що мають бізнес в Україні,
на іноземних фондових майданчиках
(станом на 4 листопада)

Компанії	Зміна з початку року (%)	Фондові біржі
Agrogeneration	-12,7%	Євронекст-Париж
Agroliga	82,8%	Варшавська фондова біржа (ВФБ)
Agrokultura	-32,3%	Стокгольмська фондова біржа
Agroton	-76,6%	Франкфуртська фондова біржа (ФФБ)
Arricano Real Estate	11,4%	Лондонська фондова біржа (ЛФБ, альтернативний ринок)
Astarta Holding	14,5%	ВФБ
Avangard	12,0%	ЛФБ
Cadogan Petroleum	-12,2%	ЛФБ
Coal Energy	-75,2%	ВФБ
Davento	0,0%	ФФБ
DUPD	50,0%	ЛФБ (альтернативний ринок)
Ferrexpo	-24,6%	ЛФБ
Industrial Milk Co.	-16,2%	ВФБ
JKX Oil & Gas	-3,2%	ЛФБ
Kernel Holding	-35,6%	ВФБ
KSG Agro	-0,3%	ВФБ
MHP	3,1%	ЛФБ
Milkiland	-6,9%	ВФБ
Mriya Agro Holding	-0,6%	ФФБ
Ovostar Union	14,6%	ВФБ
Regal Petroleum	-54,5%	ЛФБ(альтернативний ринок)
Sadovaya Group	-47,8%	ВФБ
Sintal Agriculture	-38,5%	Віденська фондова біржа
TMM	43,2%	ФФБ
Ukrproduct	23,8%	ЛФБ (альтернативний ринок)
Westa ISIC	-4,1%	ВФБ
XXI Century	-40,0%	ЛФБ (альтернативний ринок)

Джерело: дані бірж,
розрахунки інвестиційної компанії «Драгон Капітал»

рів до приватизації українських шахт. Про своє банкрутство вже заявила канадська вугільна компанія East-Coal Inc. з активами в Україні, яка не змогла залучити інвестора. Не пофортунило і двом вугільним компаніям з активами в Україні, акції яких торгуються на ВФБ —

Sadovaya Group та Coal Energy.

Інвестиційний капітал оминає Україну через декларування більшістю компаній зниження продажу і невпевненість у перспективах. Через фундаментальні проблеми української економіки прогнози щодо зростання на-

КОМПЕТЕНТНО

Анатолій АМЕЛІН,
член Нацкомісії з цінних паперів
та фондового ринку:

— Українські компанії для проведення ІРО обирають іноземні фондові біржі. Проте розміщення акцій на них відбувається нечасто. Проект «Ринок залучення капіталу» дасть змогу молодим та невеликим компаніям розміщувати свої цінні папери та отримувати ресурси для подальшого розвитку на вітчизняному ринку. Комісія забезпечуватиме захист прав інвесторів та підвищення якості інструментів.

Нік ПІАЦЦА,
генеральний директор інвестиційної
компанії SP Advisors:

— Я вважаю зусилля представників Української біржі, які постійно намагаються придумати нові засоби, як зробити цей майданчик актуальним, навіть усупереч факту, що український фондовий ринок є мертвим. Але не думаю, що ідея лістингу на Українській біржі має хоч якийсь сенс. Нині на локальному ринку залишилися тільки роздрібні торговці і брокери, і немає жодного реального інвестора.

разі робити складно. У зв'язку з цим у середньостроковій перспективі Україна залишиться осторонь від інвестиційних потоків, — вважають в інвестиційній компанії SP Advisors.

Що день прийдешній нам готує?

Нині серед іноземних майданчиків лідерство за кількістю залучених українських емітентів утримує Варшавська фондова біржа (там котируються акції 11 емітентів, що мають бізнес в Україні). Разом з тим, за словами експертів, наступного року головним майданчиком можуть стати фондові біржі Великобританії, оскільки польський ринок, на їхню думку, має багато внутрішніх

проблем та невеликий інтерес до України. Деякі великі компанії можуть спробувати розміститися на азійському ринку. Заяви про допуск емітентів на Гонконгівську фондову біржу (HSE) були ще наприкінці 2010 року, проте, всупереч прогнозам, до цього часу жодна компанія не провела там ІРО.

«Компанії, які планували вихід на ІРО в 2011 — 2013 роках, зіткнулися з несприятливою кон'юктурою ринку. А йти проти тренду стратегічно і фінансово нерационально. Коли немає можливості отримати на іноземній чи місцевій біржі справедливую оцінку капіталізації українського бізнесу, необхідно повертатися до боргових інструментів», — пояснює президент Українського товариства фінансо-

вих аналітиків Юрій Прозоров.

Частково оживити ринок ІРО може спільний проект Нацкомісії з цінних паперів та фондового ринку та «Української біржі» (УБ) — «Ринок залучення капіталу» щодо розвитку міні-ІРО для молодих, нових з обсягами залучення приблизно \$1—10 мільйонів.

Ще один важливий проект «УБ» — подвійний лістинг (котирування цінних паперів однієї і тієї самої корпорації більш ніж на одній фондовій біржі). Про зацікавленість відкрити лістинг на «Українській біржі» заявила молочна група з активами в Україні, РФ та Польщі «Мілкіленд» (її акції котируються на Варшавській фондовій біржі), а також агрохолдинг «Миронівський хлібопродукт», цінні папери якого торгуються на Лондонській фондовій біржі.

«Якщо ми зараз перезавантажимо наш фондовий ринок за польським зразком, то доки в нас не з'являться основні гравці, що кардинально змінили ринок капіталів у Польщі, — довгострокові інституційні інвестори (потужні недержавні пенсійні фонди та компанії зі страхування життя), реальних успішних ІРО на місцевих біржах годі чекати», — вважає Юрій Прозоров.

Можливість залучення українськими компаніями капіталу на фондових майданчиках Європи залежатиме від перспектив асоціації України з ЄС. У щорічному рейтингу Світового банку за умовами ведення бізнесу «Doing business-2014» Україна отримала 112-те місце серед 189 країн. Тому бізнес-спільнота очікує чітких рішень від влади, якщо та прагне економічного зростання та посилення інтересу інвесторів до України.

Нові правила породили летаргію

ПРАКТИКА. Після набуття чинності нових правил оцінки нерухомості на цьому ринку все без змін

Олег ГРОМОВ,
«Урядовий кур'єр»

Згідно з новими правилами оцінки нерухомості, документи про вартість квартири або будинку, необхідні для їх продажу, купівлі або дарування, нині можна отримувати лише у сертифікованих фахівців. Останні пройшли навчання в одному з 26 вишів, визначених Фондом держмайна.

Однак слід додати, що до 1 лютого 2014 року діє спеціальний перехідний період, у ході якого у силі залишається оцінка, проведена фахівцями, які не здобули відповідної освіти. А таких, за різними даними, в Україні налічується від 6 до 10 тисяч. Тих, хто склав іспит за новими правилами та отримав право буди повноцінним оцінювачем, набагато менше. Так, як зазначав свого часу голова Фонду держмайна Олександр Рябенко, їхня кількість на кі-

нець жовтня 2013 року становила 347 осіб.

Ще одне нововведення — те, що нові оцінювачі погодилися підписати ліцензійні договори з Українським інститутом управління якістю в оціночній діяльності, яким було запатентовано спосіб автоматичної оцінки майна для оподаткування.

Як же прореагував ринок на нововведення? Кореспондент «УК» намагався передусім поспілкуватися з новими оцінювачами, які матимуть змогу працювати на ринку й після 1 лютого 2014 року. Щоб знайти компанії та їхні телефони, довелося звернутися до офіційного сайту Фонду держмайна. Проте розміщена там інформація виявилась дуже скупою. У чотирьох фірмах, куди автор звернувся по роз'яснення, довелося почути: «Хоч ми і маємо право займатися такою діяльністю, це не є основним нашим ремеслом. Маємо

багато іншої роботи». До речі, «нові» оцінювачі не говорять і про вартість своїх послуг.

Лише представник фірми «Експертиза-центр» Володимир Шляхта відповів конкретно і досить лаконічно: ринок стоїть. За словами віце-президента Асоціації спеціалістів з нерухомості (ріелторів) Юрія Базелінського, справді, з 1 листопада на ринку спостерігається затишшя, тобто нових угод на оцінку для купівлі-продажу квартир та будинків не підписують. «Люди користуються послугами «старих» оцінювачів, які беруть за роботу 300—400 гривень. Проте угод укладаєть не так уже й багато», — констатує він.

Це фактично підтверджує і директор ТОВ «Бюро оцінок» Віктор Домбровський. За його словами, чимало людей залагодили всі свої справи напередодні. «Оцінка нерухомості під час операцій купівлі-продажу в ці дні — досить рід-

кісне явище. Здебільшого люди вирішують питання, пов'язані з даруванням, отриманням спадку тощо. Загалом же ринок не активний», — зазначає він.

І, можливо, люди даремно не поспішають робити свої справи, адже «старі» оцінювачі думають, що ціни на послуги з 1 лютого 2014 року злетять у рази.

Чому так відбувається? По-перше, це вузька монополія порівняно нечисленних фірм, які через брак конкуренції спокійно встановлюватимуть такі розцінки, які їм заманеться. По-друге, чимало експертів упевнені, що користування програмою автоматичної оцінки майна з метою оподаткування, яку тепер фактично нав'язано «новим» оцінювачам, буде для них далеко не безплатною. До речі, ці розцінки так ніхто і не оприлюднив.

Більше того, як вважає Віктор Домбровський, під час електронного зчитування об'єктів (адже «но-

вим» оцінювачам не обв'язково потрібно виїжджати на місце) програма робитиме помилки. «Це насамперед стосується будинків, адже квартири у нас здебільшого типові. А електроніка «стригтиме» під одну гребінку, приміром, будинки, які розташовані в одному районі, але різні за роками зведення, використанням матеріалів тощо. Але найсумнініше в цьому всьому те, що власник будинку не зможе як слід оскаржити помилки під час оцінки вартості нерухомого майна. Якщо він звернеться до суду, то той забов'яже зробити оцінку будинку в іншій фірмі, яка теж використовуватиме ту саму програму. Це просто буде замкнене коло», — вважає він.

Тож можна зробити висновок, що життя у цій сфері для пересічних людей після 1 лютого 2014 року буде непростим. Звісно, якщо в нововведення не буде внесено корективи.

ПОДАТКИ

Гроші змінять курс

ДОРУЧЕННЯ. *Сплачувати податки і збори треба там, де використовуються ресурси та інфраструктура*

Бізнес повинен поповнювати бюджети тих регіонів, на території яких працює. Про це заявив Президент Віктор Янукович і доручив уряду до початку грудня проаналізувати негативні наслідки для місцевої скарбниці від розбіжностей між місцем реєстрації та місцем фактичної господарської діяльності платника податків, а також підготувати пропозиції, як мінімізувати ці наслідки. Крім того, він зобов'язав вжити необхідних заходів, щоб підприємці сплачували податки і збори там, де використовують ресурси та інфраструктуру.

«УК» розпитав експертів, чи не ускладнить життя бізнесу така ініціатива.

Жива копійка

У Всеукраїнській громадській організації «Асоціація платників податків України» схвалюють і підтримують ініціативу Президента, яка полягає в тому, що податки повинні сплачуватися за фактичним місцем ведення бізнесу, а не за місцем розташування центрального офісу, констатує завідувач відділу податків та зборів Валентина Проніна.

Валентині Проніній дуже подобається норма колишнього Закону України від 22.05.2003 р. № 889-IV «Про податок з доходів фізичних осіб», що податок з доходів фізичних осіб — це плата такої особи за послуги, які їй надає територіальна громада. Цю ідею, за її словами, можна застосувати не тільки до згаданого податку, а й до деяких інших.

Справді, констатує вона, проживаючи у певному населеному пункті, громадянин звертається до органів влади по адміністративні послуги, хоче отримувати кваліфіковану медичну допомогу, освітні послуги та багато іншого. Усе це фінансується з місцевого бюджету, і саме податки — основне джерело його наповнення.

І дуже прикро, зазначає експерт, коли послуги споживаються в одному місці, а оплачуються — в іншому. Наприклад, коли природні ресурси після видобування

Фото Володимира ЗАІКІ

Куди перераховувати податок, для працівників немає різниці, — це проблема господарів підприємств

корисних копалин виснажуються або шкідливі викиди здійснюються в одному місці, а податки з прибутку від такої діяльності перераховуються в іншому. До речі, у Києві сплачується більш третина всіх податкових надходжень в Україні.

Валентина Проніна підкреслює, що в разі запровадження такого порядку місцеві органи самоврядування отримуватимуть кошти для фінансування власних потреб напругу, а не чекатимуть трансфертів із центрального бюджету.

А загалом, каже вона, ця ініціатива стосується більше не податкового, а бюджетного законодавства, повноважень та відповідальності органів місцевого самоврядування. Для підприємця нині немає різниці, куди сплачувати податок, — достатньо змінити реквізити платіжних документів. Щоправда, можуть виникнути проблеми з поданням податкової звітності: якщо тепер декларацію з податку на прибуток, звітність з податку на доходи фізичних осіб платники подають за місцем реєстрації, то доведеться подавати ще й за місцем діяльності. Але якщо звітувати електронними каналами зв'язку (а такий спосіб обирають дедалі більше платників податків), то й тут проблема знімається.

Нині, наголошує експерт, уже не виникає питань, якщо, наприклад, підприємство зареєстроване у Києві, а маючи землю в Житомирській області, сплачує за землю та подає податкову звітність за місцем розташування ділянки. Аналогічно в окремих випадках за місцем діяльності відокремлені підрозділи юридичних осіб перераховують податок на прибуток підприємств та податок з доходів фізичних осіб.

Можливі ускладнення

А ось Ольга Вінгловська, юрист міжнародної юридичної фірми Integrates, вважає, що до кожної ситуації потрібно підходити вибірково та йти на діалог із бізнесом.

Коли власники бізнесу чи керівний орган приймають рішення про місце реєстрації (розташування офісу), каже вона, то насамперед береться до уваги зручність ведення бізнесу, можливість організації робочих місць, наявність необхідних ресурсів, зокрема кадрових та багато інших важливих чинників. Компанії, що працюють не в одному регіоні, а в кількох, просто фізично не зможуть розташувати центральний офіс за місцем господарської діяльності.

Відповідно до статті 93 Цивільного кодексу України, нагадує Ольга Вінгловська, місцезнаходженням юридичної особи є фактичне місце діяльності чи розташування офісу, з якого щоденно керують юрособою (переважно тут перебувають посадові особи) та здійснюють облік. Так, юрособи, головний офіс яких розташований в одному місці, а фактичне місце діяльності — в іншому, жодним чином не порушують вимог чинного законодавства.

Насправді, каже вона, бізнес не турбує необхідність сплачувати податки там, де він працює, оскільки у місцевий бюджет так сплачується зокрема податок на землю. А ось деякі не розуміють, як саме податкові органи визначатимуть місце господарської діяльності. Адже це легко зробити у разі розташування заводу, а як бути з торговельною чи посередницькою діяльністю? Тут можуть виникнути розбіжності, і, відповідно, може збільшитися кількість перевірок контролюючих органів.

Так, наголошує Ольга Вінгловська, будь-які зміни вимагають всебічного аналізу та системного підходу, а результат повинен спрощувати й полегшувати умови ведення бізнесу, а не ускладнювати їх.

КОМПЕТЕНТНО

Місцеві бюджети фінансово зміцнюються

Світлана СОРОКО,
заступник завідувача Центру
наукових та фінансово-економічних
експертиз Державної навчально-наукової
установи «Академія фінансового
управління» Мінфіну:

— Бізнес звик перераховувати податки на казначейські рахунки. На цьому його завдання виконане, а органи, які здійснюють казначейське обслуговування, розподіляють ці гроші, згідно із законодавством, між державним та місцевими бюджетами. Так відбувається міжбюджетне регулювання. Тому на підприємців вплив змін до порядку сплати податків буде нейтральним.

Доручення Президента складається із двох пунктів. І саме виконання другого має визначити прогалини в чинній системі міжбюджетних відносин. Аналіз співвідношення місць реєстрації суб'єктів господарювання і фактичних місць ведення ними господарської діяльності з одночасним аналізом сумарних показників сплачених податків такими суб'єктами, бажано ще й у розрізі регіонів, визначить ефективність чинних норм законодавства.

Фахівці академії, готуючи проект Податкового кодексу (ПК), та у період його імплементації також аналізували діяльність підприємств із точки зору можливості оптимізації податкових зобов'язань юрособами, які мають вертикально інтегровані структури. І дійшли висновку, що сплата консолідованого податку дає змогу нівелювати об'єкт оподаткування. Простіше кажучи, це дає змогу головним підприємствам отримати (за місцем реєстрації) позитивні фінансові результати зменшити на збитки відокремлених підрозділів, розташованих на інших територіях, і навпаки: прибуток відокремлених підрозділів зменшити на збитки головного підприємства. Оскільки згідно з ПК, юрособа (підприємство) має право самостійно приймати рішення щодо консолідованої сплати податку на прибуток, то може не лише планувати свої зобов'язання, а й мінімізувати їх.

Доручення Президента України безпосередньо пов'язано із забезпеченням регіонів на відповідному рівні фінансовим ресурсом, пошуком додаткових джерел їх надходження. Тож ініціатива, безперечно, позитивна. Проблема, порушена в дорученні, насамперед стосується забезпечення збалансованості соціально-економічного розвитку регіонів за рахунок розширення можливостей територіальних громад у фінансовому самозабезпеченні.

До речі, за підсумками 2011 року доходи місцевих бюджетів без урахування міжбюджетних трансфертів становили майже 86,7 мільярда гривень, тоді як офіційні трансферти з держбюджету — 95 мільярдів. Тобто співвідношення — 48% до 52%. Але є області, де трансферти з держбюджету перевищують 70%, зокрема у Волинській, Закарпатській та Тернопільській. Такий показник притаманний 2012-му та 2013-му. Тобто чинна система вирівнювання дуже важлива для територіальних громад, які не в змозі самостійно забезпечити себе коштами.

Слід зазначити, що політика зміцнення місцевих бюджетів спостерігається з набуттям чинності ПК. Скасовано малоефективні місцеві податки і збори, але з 2012 року за місцевими бюджетами закріплено стовідсоткове зарахування єдиного податку, а з 2013-го — податку на нерухомість, відмінної від земельної ділянки. Отже, поступово зростає фінансова база цих бюджетів, що, у свою чергу, сприятиме збільшенню внеску територіальних громад у соціально-економічний розвиток регіонів.

ЦЕ ВАС ЦІКАВИТЬ

Захищайте свої права

КОНТРОЛЬ. У разі порушення прав контролерами та правоохоронцями бізнесмени можуть звернутися до органів прокуратури, повідомило Держпідприємництво. Телефони «гарячої лінії» Генпрокуратури та підпорядкованих органів розміщено на їхніх офіційних веб-сайтах, а також оприлюднено на сайті Держпідприємництва за посиланням: <http://www.dkpr.gov.ua/info/2540>.

Відповідно до розпорядження Генпрокуратури від 04.06.2012 р. № 81 «Про організацію прийняття повідомлень на телефон «гарячої лінії» в органах прокуратури України», такий захід забезпечуватиме оперативне реагування на факти незаконного втручання у діяльність підприємств, установ, організацій.

Привілей для обраних

СПРОЩЕННЯ. Підприємствам дозволять автоматично надавати митниці заявлену митну вартість продукції за мінімуму документів, розміщувати без її участі товар на складах, вивантажувати його і знімати пломби. Але такі привілеї матимуть не всі.

Міндоходів розробило проект наказу «Про надання підприємству статусу уповноваженого економічного оператора», згідно з яким підприємство матиме право користуватися спеціальними спрощеннями, визначеними Митним кодексом, після отримання цього статусу. Для цього претендент має не менше трьох років здійснювати зовнішньоекономічну діяльність, відповідати певним вимогам, зокрема звітності, платоспроможності й стандартам безпеки. Водночас національні стандарти митних процедур наблизяться до європейських, а це у свою чергу дасть змогу спростити митний контроль у країнах ЄС тим українським виробникам, які працюють прозоро і мають бездоганну репутацію.

Електронні підписи діятимуть довше

ПОСЛУГИ. З 1 листопада 2013 року платникам податків видають цифрові ключі, які діятимуть два роки. Це стало можливим після акредитації Центру сертифікації ключів. Як зазначають у Міндоходів, електронні підписи, отримані раніше, можна використовувати рік.

Подовження терміну «придатності» цифрових підписів, наголошують у міністерстві, не лише зекономить час фізичним та юридичним особам на придбання ключів, а й сприятиме активнішому застосуванню суб'єктами господарювання сучасних технологій.

До речі, нині в Міндоходів обговорюють проект, згідно з яким термін дії електронного ключа для фізичних осіб збільшиться до трьох років.

ЖКГ: АКТУАЛЬНА ТЕМА

Вигадані тарифи

НА КОНТРОЛІ. За результатами перевірок у житлово-комунальній сфері завдяки Генпрокуратурі відшкодовано 111,5 мільйона гривень

Катерина БРАТКО,
«Урядовий кур'єр»

Українці часто нарікають на завищені тарифи й погану якість житлово-комунальних послуг. Подекуди не безпідставно. За скаргами громадян прокуратура провела низку перевірок, за результатами яких розпочато 43 кримінальні провадження. На усунення виявлених порушень внесено 340 подань. До відповідальності притягнуто 119 посадовців органів влади і місцевого самоврядування. А також скасовано 27 незаконних рішень.

Вартість послуг завищували

— Найбільше правопорушень виявлено при встановленні тарифів, — зазначає начальник головного управління захисту прав і свобод громадян та інтересів держави, протидії корупції та злочинності у сфері транспорту Генеральної прокуратури Ірина Зарубинська. — Лише в столиці за реагуванням прокурора міста поновлено права 200 тисяч громадян та відшкодовано 4,3 мільйона гривень.

Зауважимо, що законодавством передбачено, що право на встановлення тарифів мають лише органи місцевого самоврядування. Однак деякі приватні суб'єкти господарювання грішать «самодіяльністю».

Так, службові особи комунального підприємства Деснянського району столиці й приватного товариства «Майстерліфт» завищили вартість послуг на технічне обслуговування ліфтів житлових будинків за квітень-липень 2012 року на суму 1,56 мільйона гривень. Цю справу розслідує прокуратура. А керівництво приватних товариств «Рада» і «Рада-2» умисно завищило вартість послуг з обслуговування будинку та прибудинкової території, отож мешканці переплатили 208 тисяч гривень. Крім того, керівництво ТОВ «Рада 2» самовільно встановило і затвердило тариф для двох будинків Києва, за якими люди сплатили зайвих 444 тисячі гривень. Досудове розслідування за цими кримінальними правопорушеннями триває.

— Завдяки втручання прокуратури ці суб'єкти господарювання провели розрахунки економічно обґрунтованих тарифів та звернулись в органи влади для їх погодження, — зауважує Ірина Зарубинська.

У ході прокурорських перевірок також зафіксовано випадки стягнення надмірної плати за житлово-комунальні послуги в гуртожитках. Так, самовільно затвердили тариф для свого гуртожитку у ТОВ «Птахофабрика «Київська». Мешканці безпідставно переплатили за утримання будинку в 2011–2012 роках майже 350 тисяч гривень. Звичайно, прокуратура відреагувала, і щодо відповідних службових осіб розпочато кримінальне провадження, яке наразі розслідується Деснянським райвідділом міліції.

Сьогодні трубу відремонтовано, але чи не прорве її завтра?

Як украсти кредит

Під час перевірок встановлено й факти неукладення додаткових угод із споживачами для зара-

хування коштів на тепло-ву енергію. Річ у тому, що теплопостачальні підприємства за законом зобов'язані укладати угоди, за якими сплачені споживачами кошти мають іти на рахунок зі спеціальним режимом використання, щоб спрямовувати відповідний відсоток для розрахунку за газ ДК «Газ України». В Запорізькій області керівництво Якимівського орендного підприємства не уклало таких угод із громадянами. Було завдано

НА ЗАМІТКУ

Найпоширеніші правопорушення:

- ✓ самовільне встановлення тарифів, які допускають приватні суб'єкти господарювання;
- ✓ неукладення додаткових угод для розрахунків за теплову енергію, внаслідок чого завдаються збитки державі;
- ✓ розтрата кредитних коштів, виділених на розвиток ЖК-сфери;
- ✓ зловживання при використанні бюджетних коштів, які виділяються на житлово-комунальні роботи;
- ✓ необґрунтоване прийняття рішень про відключення об'єктів житлово-комунальної сфери від енерго- та водопостачання;
- ✓ неналежне утримання люкового господарства, яке призводить до травмування громадян, іноді навіть зі смертельними наслідками.

збитків ДК «Газ України» на 1,4 мільйона гривень. Аналогічні провадження розпочаті прокурорами Вільнянського та Оріхівського районів цього регіону.

А ще прокурорські перевірки виявили випадки розтрата комунальними підприємствами кредитних коштів, які залучені у банківських установах на розвиток ЖКГ. Наприклад, у Донецьку КП «Донецьктепломережа» перерахувало майже 11 мільйонів гривень, отриманих в ПАТ «Державний ощадний банк України», на адресу приватної структури за нібито проведені роботи щодо ведення реєстру платників житлово-комунальних послуг та їхніх боргів. Хоч насправді цю роботу виконали самі працівники

комунального підприємства.

Трапляються випадки зловживань і під час виконання бюджетних коштів. Один з таких було зафіксовано у Миколаєві, де товариство «Антарес-Буд» завищило обсяги виконаних робіт з капремонтів покрівель житлових будинків майже на 800 тисяч гривень. Щодо них нині триває досудове розслідування.

Ще один факт незаконного витрачання комунальних коштів: КП «Полтававодоканал» під час реконструкції каналізаційного колектора розтратило бюджетні кошти, підписавши фіктивні акти приймання-передачі виконаних робіт на 460 тисяч гривень. Нині за вироком Жовтневого районного суду Полтави винного засуджено.

Зі шкільних підвалів заберуть котельні

МОДЕРНІЗАЦІЯ. За два роки на розвиток теплового господарства Чернівці витратили 14 мільйонів гривень

Світлана ІСАЧЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

Чи може котельню, яка опалює низку багатоповерхівок, обслуговувати лише один працівник? У Чернівцях кажуть: так. Тут нещодавно запрацювала така котельня. До того ж вона ще й енергоощадна. Встановлене обладнання дасть змогу зменшити тепловитрати й мінімізувати споживання електроенергії та газу. Для її переоснащення міський бюджет виділив мільйон гривень, ще 200 тисяч дало «Чернівцітеплокомуненерго».

— Окрім сучасних котлів, автоматичної хімічдоочистки для пом'якшення води, тут встановлено вакуумний дегазатор, щоб оперативно ліквідувати неполадки у

мережі, — каже директор міського теплопостачального підприємства Олександр Меленчук. — Серед усіх міст Західної України такий пристрій є лише у Львові, і ось тепер з'явився в Чернівцях.

Тривають роботи з автоматизації ще 34 котельні, які працюватимуть без постійної присутності персоналу. Це дасть можливість в наступному опалювальному сезоні заощадити 500 тисяч гривень. Усі котельні міста обладнані приладами обліку теплової енергії.

Тільки цього року чернівецькі теплокомуненергетики виконали більшу частину робіт з модернізації та реконструкції обладнання, ніж за попередні десять років. Тому вже в цей опа-

лювальний сезон вони планують заощадити близько двох мільйонів кіловат електроенергії та 1,5 мільйона кубометрів газу.

У найближчих планах — вивести нарешті котельні з підвальних приміщень шкіл, лікарень, дитячих садків та багатоповерхівок. Розглядають проектну можливість розвантаження та автоматизації великих котельні, облаштування у спальних районах сучасних ощадних котельні для обігріву будинків.

Добре працюють тепловики — то й люди не скаржаться: з початку опалювального сезону на їхню адресу надійшло на 516 звернень від громадян менше, ніж за аналогічний період минулого року.

Не закопуйте сміття на городах

КОМФОРТНЕ СЕРЕДОВИЩЕ. Хто переконає жителів селища Біле, що за вивезення відходів треба платити?

Олена ОСОБОВА,
«Урядовий кур'єр»

Селище Біле Лутугинського району Луганщини складається з двох частин — сільської й промислової. У промисловій частині працює шахта імені XIX з'їзду. В неї є власний ЖЕК, який обслуговує навколишні житлові будинки. Правда, з вивезенням побутового сміття в ЖЕКу виникли проблеми. Що ж до «сільської» частини Білого, договори на вивезення сміття уклали господарі лише кількох приватних будинків. Фірма, яка взялася було за цю роботу, виявилася нерентабельно використовувати спеціалізовану техніку через одне-два подвір'я.

Люди понесли сміття на місце несанкціоноване зватище, а жителі приватних будинків спалювали побутові відходи або ж закопували прямо на своїх городах. І

врешті територію спільного проживання було захаращено сміттям. Це людей обурило, і вони почали звертатися в усі інстанції, зокрема й до народного депутата Верховної Ради України від цього округу та прокуратуру.

— Прокурор району вивчив ситуацію, — розповідає заступник прокурора Луганської області Сергій Бесєда. — Після нашого втручання визначили виконавця послуг, у місцевому бюджеті знайшлися кошти на очищення навколишнього природного середовища. Та найцікавіше те, що саме громадяни, які так щиро обурювалися, доклали руку до виникнення того смітника. А коли заговорили про те, щоб укласти договори на вивезення побутових відходів і що за цю послугу треба платити, люди почали... відмовлятися від неї. Якщо усвідомлення того, що проблему чистоти потрібно

вирішувати певним порядком, до жителів Білого не прийде, її не зможе вирішити ніхто.

Адже й так Луганщина у лідерах за кількістю забруднюючих речовин у країні: 10% накопичення забруднюючих речовин зі всієї території України припадає саме на неї. Вона займає третє місце на сьогодні за викидами забруднюючих речовин в атмосферне повітря і до водних ресурсів. Такі дані навіс Сергій Бесєда.

Проведено системну роботу в сфері поводження з відходами та змінено підходи наглядової діяльності стосовно охорони надр. Задля покращення стану законності із проблемних питань правоохоронними, контролюючими органами та органами влади й місцевого самоврядування розроблено спільні заходи, частину з яких уже виконано.

МІСЦЕВА ВЛАДА

Голова Василівської райдержадміністрації Запорізької області Сергій Джуган:

«Головне — не знеособлені показники, а реальне підвищення добробуту людей»

Сергій Джуган — шанований на Запоріжжі керівник. Район, яким він керує, не пасе задніх у загальнообласному соціально-економічному рейтингу. Хоч саме на його території розташована так звана економічно депресивна зона — селище міського типу Степногірськ, де містоутворююче підприємство марганцевий ГЗК закрито ще за радянських часів. Про реальні кроки з подолання пов'язаних із цим труднощів та підходи до розв'язання багатьох інших проблем — наша розмова із очільником району.

УК Сергію Васильовичу, чим нині живе район?

— У районі відбувається поступальний розвиток у всіх галузях і сферах соціально-економічної діяльності. І ми оцінюємо це не за знеособленими економічними показниками, а з огляду на реальні істотного підвищення добробуту кожної людини, кожної сім'ї.

Першочергова увага — нашій малечі. Почали з удосконалення пологового відділення. Провели капітальний ремонт та реконструкцію приміщення. Забезпечили новітнім обладнанням, створили належні медико-санітарні умови на рівні європейських стандартів для матусь і новонароджених. Також опікуємось розвитком дошкільної мережі. Очевидно, завдяки цьому в нашому районі невпинно зростає показник народжуваності. А ще два роки тому дитсадки відвідували лише 60 відсотків малюків. Нині ж, прагнучи забезпечити відкриття на території кожної сільради принаймні одного, а за потреби — і кількох дошкільних закладів, проводимо реконструкцію дитячих садочків, відкриваємо додаткові групи. Загалом за рахунок фінансування проектів реконструкції та будівництва з різних джерел ми змогли виконати ремонтно-будівельні роботи вже на десятиках важливих для громад Василівщини об'єктах соціально-культурної сфери: дитячі садочки, школи, будинки культури, бібліотеки, ФАПі.

УК Чи змінилася динаміка міграції молоді із села до міста? Який основний чинник такої зміни?

— Нині цей рух хоч і повільно, та все ж змінюється у зворотному напрямку, що дає підстави казати про зростання показників соціального оптимізму. Молодь уже відчула певні позитивні зміни й дедалі частіше виявляє бажання залишатися у сільській місцевості. І не тільки тому, що ми створюємо нові робочі місця, а й тому, що забезпечуємо гідні умови для професійної діяльності. У школах проводимо ремонти, постачаємо нове обладнання. І коли випускники вишів приходять сюди на своє перше робоче місце, то відчують, що тут вони можуть повністю реалізувати себе і ствердитися у своїй професії.

Крім того, залучаємо всі зацікавлені сторони для забезпечення комфортних соціально-побутових умов для молодих фахівців. У різних сільрадах це питання вирішують по-різному: десь їм надають кімнату в гуртожитку, десь — будинок або допомагають

Фото надане автором

зробити ремонт чи реконструкцію в житловому приміщенні. До кожного випускника у нас індивідуальний підхід. А головне — допомога молодим фахівцям, щоб вони якнайшвидше адаптувалися.

Наша політика у соціальній сфері орієнтована на людей. Опікуємось і ветеранами, і представниками інших пільгових категорій.

УК Зрозуміло, що реалізація всіх соціальних програм має певний економічний базис. Тож про які економічні досягнення нині звітує район?

— Наш район за кількістю населення (65 тисяч осіб) найбільший в області. Населення, яке працює, майже 30 тисяч. Тож головна мета і завдання районної влади — щоб якнайбільше людей легально працювали, щоб було створено якнайбільше робочих місць, і, відповідно, поповнювався районний бюджет. Тому сприяємо розвитку виробничих підприємств.

Яскравий приклад — ТОВ «Василівський завод хутра і шкіри». Це колишня взуттєва фабрика, яка тривалий час була занедбана і не працювала. Відколись потужного виробництва залишилися самі розвалені стіни. Ми доклали чимало зусиль, щоб знайти інвестора, який би прийшов і не побоявся вкласти кошти, розпочав би виробничу діяльність у невеличкому сільському районі. Підприємство відкрили, воно працює вже п'ять років. Рік у рік збільшуються його виробничі потужності й чисельність працівників. Нині тут працюють понад 500 людей. І це ще не межа, бо виробництво й надалі нарощуватиме оберти. Для працівників підприємства діє повний соціальний пакет, вони мають змогу займатися у спортивних секціях, разом із сім'ями оздоровитися на базі відпочинку на Азовському морі.

Основне промислове підприємство району — ЗАТ «Запорізький залізничний комбінат» з іноземними інвестиціями (генеральний директор Олександр Фурман). Його внесок у бюджет району —

50—52%. На комбінаті близько 5 тисяч робітників. І зрозуміло, що від його успішності, процвітання багато в чому залежить добробут усього нашого району.

Також тримає марку ТОВ «Василівський завод технологічного обладнання». Нині його потужності скорочено, та це чи не єдине підприємство, що виплавляє чистий алюміній і постачає свою продукцію у країни Середньої Азії й Росію.

Є в районі й виробничі підприємства з переробки сільськогосподарської продукції.

УК Василівщина — аграрний край. Якими здобутками місцевих аграріїв пишаєтесь?

— Принаймні 40—50% посівних площ у районі використовують під зернове рослинництво. Район перебуває у зоні ризикованого землеробства і залежний від примх природи. Але цього року, попри всі природні катаклізми, зібрали в середньому по 21 центнеру з гектара. Аграрії району зробили значний внесок у врожайний здобуток Запорізької області, що зібрала загалом понад два мільйони тонн зернових. Резерви є й у сфері відновлення зрошувальних систем, які тут були ще за радянських часів. Уже маємо позитивний досвід: на територіях, де відновлені та використовуються зрошувальні системи, врожайність у 2,5—3,0 раза вища, ніж там, де немає штучного зрошення. Наприклад, ПОП «Агровиробника фірма «Злагода», яку очолює депутат Запорізької обласної ради Катерина Луценко.

До того ж, на цих територіях вдалося отримувати по два врожаї на рік: спочатку збирають ранні зернові, а потім ще встигають посіяти і зібрати технічні культури.

Що ж до здобутків, то працюємо не для високих державних нагород, а передусім на благо місцевої громади. Наше головне досягнення — в районі об'єднана громада, взаєморозуміння та взаємодія всіх гілок влади, бізнесу, інститутів громадянського суспільства. Завдяки цьому можемо ефективно спільними

зусиллями розв'язувати нагальні проблеми в різних сферах життєдіяльності. Адже демократія — це відповідальність кожного, особистий внесок у загальну справу для досягнення певної мети, а не демагогія. А конструктивну критику сприймаємо як стимул до подальшої діяльності.

Наша мета — підвищення добробуту краю. Результат повсякденної роботи — середня заробітна плата в районі на рівні 3,5 тисячі гривень, що значно перевищує середній показник в області. І не зупинятимемося на цьому шляху. А зароблені кошти вкладатимемо в наших дітей, у наше майбутнє.

УК Селище Степногірськ після закриття тут містоутворюючого підприємства перетворилося на пустель, його вважали депресивною територією. Як вдалося подолати цю ситуацію?

— У Степногірську вже багато років не працює шахта, яку було закрито і затоплено на початку 90-х років минулого століття. Через брак роботи люди кидали свої домівки і виїжджали на роботу в Запоріжжя й навіть за кордон. Проведено титанічну роботу з пошуку інвестора, який би вклав сюди кошти і підняв цю територію. На сьогодні завдяки спільним зусиллям уряду, обласної та районної влади знайдено китайського інвестора. Уже готова технічна документація для створення двох нових підприємств: з видобутку та збагачення марганцевої руди. Нині вирішуються земельні питання щодо розробки шахтних полів на території Степногірської селищної та П'ятихатської сільської рад.

На першому етапі заплановано ввести щонайменше 500 робочих місць. За два роки підприємство запрацює на повну потужність із загальною кількістю понад дві тисячі робочих місць. Тут працюватимуть люди із Степногірська та прилеглих сіл: Кам'янське, Приморське, П'ятихатки. З початком роботи цього підприємства відродиться життя в Степногірську. Маємо плани щодо газифікації селища і прилеглих сіл, які досі не забезпечені бла-

китним паливом. На сьогодні район газифіковано на 70%. У разі виконання наміченого за підтримки інвесторів матимемо стовідсотково газифіковану територію району.

Утім, ми не чекаємо, коли тут запрацюють іноземні інвестиції. І вже самотужки зробили чимало для відновлення інфраструктури Степногірська. Зокрема, провели реконструкцію мережі електропостачання і електроопалення, ремонт у місцевій школі, двох дитячих садочках — за рахунок районного бюджету та «зелених» інвестицій. Люди стали повертатися у свої оселі. Крім того, тут купують житло запоріжці, переважно молодь, яка не має достатньо коштів для придбання житла в обласному центрі, де працює на виробництві. Для них ми відновили транспортне сполучення між Степногірськом та Запоріжжям.

До того ж нині Степногірськ — єдина територія у Василівському районі, де народжуваність перевищує смертність.

УК Що робить місцева влада для залучення інвесторів у соціальну і виробничу сфери району? Які проекти пропонуєте інвесторам?

— Розвиваємо інститут шефства. Кожен дитячий садочок на території району має своїх шефів в особі промислових чи аграрних підприємств. Крім того, залучаємо соціально відповідальний бізнес до робіт з ремонту та реконструкції лікарняних палат.

Що ж до створення промислово-виробничих проектів під інвестиції, копійку роботу в цьому напрямі вже розпочали. Реальний на сьогодні проект відродження архітектурної перлини степової України — історико-архітектурного музею-заповідника «Садиба Попова». Це стосується розроблення туристичних маршрутів і зведення туристичної інфраструктури. Відгукнувся приватний інвестор і звів напроти музею туристичний міні-комплекс із готелем, рестораном, облаштував рекреаційну зону.

Ми рухаємось крок за кроком, і якщо нині ще важко залучити у сільській місцевості одразу потужного інвестора для реалізації широкомасштабного проекту, реалізуємо міні-проекти на 10—20 робочих місць.

Так само, із залученням приватних інвесторів, розв'язуємо проблеми несанкціонованих ринків. Зокрема, торговельний майданчик на під'їзді до Василівки невдовзі облаштуємо сучасними торговельно-розважальними міні-комплексами. Власники земельних ділянок вже опікуються підготовкою проектно-кошторисної документації. І зробимо його нашою візитівкою.

Розвинена інфраструктура у свою чергу дасть змогу активізувати музейно-виставково-туристичну сферу району. Наші гості матимуть можливість відвідати цікаві історико-культурні місця району, яких у нас чимало. І, як результат, посприяють наповненню районного бюджету.

Наталія ЗВОРИГІНА,
«Урядовий кур'єр»

ТЕРИТОРІЯ ЗАКОНУ

Захиститися... вбивством?

НА МЕЖІ. Депутати намагаються вирішити, чи давати право громадянам вільно купувати пістолети

Марія ЄРМАКОВА
для «Урядового кур'єра»

Тема зброї стала останніми роками однією з найбільш обговорюваних у нашій країні. Прихильники і опоненти її легалізації на території України ведуть нескінченні суперечки, до хрипоті відстоюючи свою точку зору. Перші, посилячись на приклад США та країн Європи, пропонують дозволити громадянам вільно купувати травматичну й вогнепальну зброю, щоб захищатися від злочинців. Другі — ще більше посилити вимоги для отримання дозволу на носіння зброї та контроль за її використанням.

Узялися «за стволи»

Нещодавно в парламентському Комітеті з питань промислової та інвестиційної політики відбувся розгляд законопроекту, яким пропонується дозволити вільний продаж населенню травматичної зброї. Вивчивши висновки експертів, депутати вирішили, що документ потребує доопрацювання й додаткових аргументів, які б довели необхідність такого нововведення. На думку парламентарів, супровідні документи до законопроекту повинні містити соціально-економічні, правові та інші наслідки його практичного застосування.

Нагадаємо, законопроект про вільний продаж травматичної зброї розробив Кабінет Міністрів за ініціативою МВС. У документі прописано, що громадяни України, які досягли 25 років, можуть купувати і носити пістолети з гумовими кулями так званої травматичної дії. У дозволі може бути відмовлено зокрема особам з непогашеною судимістю, наркоманам і психічнохворим. До речі, у першій редакції документа йшлося про те, щоб дозволити продаж травматичної зброї громадянам, котрі досягли 18 років. Однак ця вікова планка викликала гостру полеміку в суспільстві, і її вирішили підвищити. Але й нова виявилася недостатньою, щоб переконати народних депутатів.

У свою чергу представники Міністерства внутрішніх справ заперечують, що мета законопроекту — визначення загальних правових і організаційних засад функціонування дозвільної системи органів внутрішніх справ, видачі дозволів на право придбання, зберігання, носіння, перевезення і використання спеціально визначених предметів, матеріалів і речовин, на відкриття та функціонування об'єктів, де вони зберігаються або використовуються. Також законопроект спрямований на створення умов для захисту майна, забезпечення прав і законних інтересів фізичних та юридичних осіб. Про це на круглому столі, де обговорювали питання вільного обігу травматичної зброї, розповів начальник Управління дозвільної системи, ліцензування та державного охоронного нагляду МВС України Валентин Медвідь.

Нагадаємо, що нині право на придбання травматичної зброї в Україні мають певні категорії громадян: співробітники правоохоронних органів, депутати, військовослужбовці, а також представники об'єднань з охорони громадського порядку і журналісти. На практиці така система створює умови для зловживань: громадяни оформляють собі фіктивні довідки про роботу в ЗМІ або про членство в «народних дружинах». Нещодавно в Харківській області виявлено кілька організа-

З такими іграшками не варто жартувати

цій, які фіктивно оформляли громадян як «позаштатних кореспондентів» і встигли видати приблизно півтори тисячі таких довідок.

Стій, стрілятиму!

На думку голови наглядової ради Асоціації власників зброї України Георгія Учайкіна, досвід усіх країн свідчить, що відповідально люди ставляться лише до бойової зброї, тому говорити треба не про травматичну, а про короткоствольну нарізну, переводячи розмову в площину права людини на самозахист. Лише тоді від відповідної законодавчої ініціативи буде користь.

Прихильники ідеї про вільний обіг саме вогнепальної зброї є й се-

ред народних депутатів. Так, народний депутат України Микола Катеринчук вважає, що парламент повинен дозволити українським громадянам використовувати вогнепальну зброю для захисту своїх сімей. Тому він пропонує внести відповідну поправку до Кримінального кодексу України. За словами М. Катеринчука, його законопроект з'явився після того, як він поспілкувався з жителями Врадіївки, яким довелося штурмом брати райвідділ міліції, щоб змусити правоохоронців діяти за законом та розслідувати злочини.

Народний депутат перерахував кілька пунктів юридичної практики США і Великобританії, що позначають позицію з приводу можливос-

тей використання зброї вдома. «Цей проект закону пропонує раз і назавжди надати громадянам право захищати своє життя і життя своїх рідних і близьких, а також третіх осіб від будь-якого злочинного посягання, а також захищати своє майно. Подібна практика є в Сполучених Штатах Америки, у Великобританії та інших країнах. При цьому особи для оборони її майна надається не тільки право застосування простого насильства щодо особи, яка проникає в її помешкання, а й право застосувати так зване «смертельне насильство», тобто використовувати зброю проти особи аж до настання її смерті. Цю практику було б доцільно поширити і в Україні», — зазначено в пояснювальній записці.

ІНТЕРВ'Ю З ПРИВОДУ

«Зброя, яку отримують законослухняні громадяни, швидко перекочує до злочинців»

**Перший заступник
голови Комітету ВР
з питань боротьби
з організованою
злочинністю і корупцією
Геннадій МОСКАЛЬ**

Наскільки актуальне нині для нашої країни питання вільного продажу зброї? Чи готові до ухвалення такого документа українці? На ці та інші запитання відповів перший заступник голови комітету Верховної Ради з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією Геннадій МОСКАЛЬ.

УК Геннадію Геннадійовичу, нині на розсуд депутатів пропонують кілька законопроектів, які дозволять вільний обіг зброї. Чи підтримуєте ви хоча б одну з цих законодавчих ініціатив?

— Жоден законопроект не можна пропускати через кілька причин. По-перше, суспільство нині в депресивному стані через економічні, соціальні та інші чинники. За даними психіатрів, кожен п'ятий українець має проблеми, пов'язані з розладом психіки. При цьому такі люди можуть і не перебувати на обліку в психіатричній лікарні. По-друге, в країні дуже високий рівень корупції. І якщо людині потрібно буде принести довідку щодо психічного здоров'я, аби їй дозволили купити зброю, то за існуючого рівня корупції вона може легко купити її за 100 гривень, навіть

якщо страждає на шизофренію чи які-небудь психози.

Не менш високий рівень наркоманії й алкоголізму. І це третя причина, про яку потрібно обов'язково говорити, коли йдеться про вільний обіг зброї. На сьогодні українці в середньому споживають на рік 16 літрів чистого спирту. Нас випереджає хіба що Росія — з показником 18 літрів чистого спирту на людину. Швидких темпів набирає й наркотизація суспільства. А тепер усе це помножте на криміногенну ситуацію, яка також лишає бажати кращого. Зброя, яку отримують законослухняні громадяни, шляхом розбоїв, грабежів та крадіжок швидко перекочує до злочинного елемента. І останнє. Уявіть ситуацію, коли пізно ввечері працівник міліції зупиняє п'яного чоловіка, просить показати документи, а той витягує зброю. Що повинен у цьому випадку робити міліціонер? Відкрити вогонь. І таких контраргументів я можу наводити багато.

Подивіться на Сполучені Штати Америки. Невже останні розстріли, які скоїли там у школах, так і не стали для світової спільноти очевидним прикладом?

УК Згодна, що до вогнепальної зброї ми ще не доросли, але ж пістолети з гумовими кулями не такі вже й страшні...

— Наші умільці їх швидко перероблять, і наслідки будуть страшними. Наприклад, деякі примудряються зробити, щоб травматична зброя стріляла розривними кулями. А коли куля влучає в людину й потім вибухає, осколками будуть ура-

жені всі частини тіла. Тому я переконаний, що Україна не готова до того, щоб дозволити вільний продаж зброї. Це суто популістський законопроект, хто б їх у парламент не вносив.

УК Як приклад, деякі депутати наводили Молдову, де після того, як дозволили громадянам купувати вогнепальну зброю, знизився рівень злочинності на вулицях. Можливо, у нас це також подіяло б?

— Коли агітують за те, щоб дозволити мирному населенню розгулювати вулицями з пістолетами й рушницями, хай скажуть, чи готові самі вистріляти в людину. За багато років роботи в правоохоронних органах я, слава Богу, нікого не вбив і не поранив. Але я бачив тих людей, яким доводилося стріляти. Це люди з травмованою психікою майже на все життя.

Що стосується Молдови, то я запитував у людей, які проживають там, що вони думають про вільний продаж зброї. Вони говорять, хай буде проклятий той, хто проголосував за цей закон.

Взагалі, до чого ми закликаємо громадян, коли намагаємося їм нав'язати ідею про вільний продаж зброї? До самосуду? Вкрай хтось курку чи велосипед — розстріляти! Де допустимі межі самозахисту? І навіщо нам тоді 300-тисячна армія правоохоронців? Вони нам не потрібні, якщо добropорядні громадяни будуть самі боротися зі злочинністю.

Тетяна БОДНЯ,
«Урядовий кур'єр»

СТИЛЬ ЖИТТЯ

Дід Мороз і пряник — речі сумісні

ПІДГОТОВКА ДО СВЯТ. Вітчизняні дизайнери предметно показали своє бачення Нового 2014 року

Катерина МАЦЕГОРА,
Світлана СКРЯБІНА
(фото),
«Урядовий кур'єр»

Дні до Нового року спливають невпинно. І хоча свято ще не зовсім наближається, на столичній вулиці Десятинній, 12 фасад музею «Духовні скарби України» вбраний у ялинкову символіку. Масивні двері тут відчинено для поціновувачів різдвяного мистецтва, відчайдухів, котрі не можуть дочекатися першого снігу, а з ним — початку зимових свят. І таких у нашій країні ми нарахували того дня чимало — на шоу-виставці новорічних ідей та декору Christmas Emotions 2014.

Це втретє дизайнери квіткового кутюр'є LoraShen спробували поєднати мистецтво, моду та флористику. І на площі понад 2 тисячі квадратних метрів виставили на всенародний показ не багато й не мало — 40 новорічних ялинок, прикрашених майже 80 тисячами святкових іграшок.

За секунди навколо світу

У холі здаю речі, беру до рук плетений білий кошик і крокую до дерев'яної ялинки, прикрашеної масивними свічками. Її автор дав назву «Тепло очікування», та підсмажитися на старті новорічного екскурсу не прагну — спускаюся сходами вниз і зустрічаюся поглядом із соколом.

Непорушність птаха засвідчила, що маю справу з опудалом. А звернення Яни Амбросімової, яка поділилася ідеєю своєї ялинки, окутаної дичиною, вгамувало мої емоції сповна: «За часів великих світу цього все робилося із розмахом — жили, кохали, інтригували, святкували, полювали та бенкетували. Після зимового полювання бенкети влаштовували царські — з переповненими від дичини столами та неповторним слов'янським колоритом». Судячи з ялинки, на якій висіли пір'їни птахів, залишків після такого Нового року на столах не було. Та й іграшки в цьому кутку не з дешевих: дві синички на гілці — 80 гривень, сова — 130 гривень, жолуді по 5 гривень (однак їм без птахів не вдасться відтворити полювання в домашніх умовах).

Ось у такий спосіб на кожній зеленій красуні знайшли місце в цьому приміщенні казкові королі, лебедіні замки, «12 стільців», «три горішки для Попелюшки». Остання ялинка вартістю 17 тисяч гривень, а прикраси в шкаралупі на ній — по 50 гривень.

Підходжу до скупчення людей. Дехто з натовпу фотографується біля стіни-картини, де танцюють у парах «напомаджені» юнаки й одягнені у бальні сукні дівчата... То, виявляється, ім-

Духмяний будинок з карамелі за 500 гривень кусається

провізація імператорського балу Людмили Дубровіної.

Сходи проводять до арки, яка в темній кімнаті виблискує кольором індиго. Це «Синій птах» Тетяни Єрмакової. Проходжу повз нього й опиняюся в компанії дітей. А граються вони в кутку-експериментаріумі, створеному Музеєм науки і техніки. Сухий лід (температура продукту — мінус 79 градусів) організатори закидають у кип'яток, утворюючи вуглекислий газ і дивуючи малечу білими хмарами. «Димовуха» й «піновуха» — так називають ці явища.

Мене ж цікавить солодкий вагончик, у ньому дегустують львівський шоколад і сорти варення з помідора, яблука, базиліка; ананаса й перцю чилі; апельсина та лаванди. Однак шкоду 45 гривень на маленьку баночку...

Нарешті наповнюю свій кошик «крамом» — із печива у формі черевики, ведмедя та серця. Три іграшки на ялинку (кожна вартістю 20 гривень) мені підходять за ціною. А ось на будиночки, хай навіть зроблені з карамелі з корицею, імбиром, гвоздику та коріандром, я можу тільки подивитися: сплатити 500 гривень — і три місяці не виникатиме бажання його з'їсти!

Чи бачили ви органічну ялинку? Її підніжжя — штучний комин, лапи — дрова та мох, верхівка — каміння. Поряд грає на контрасті Вікторія Бабюк, пропонуючи проїхатися на паровозик навколо світу (в нашому випадку — ялинки) за 80 днів (швидше 80 секунд і очима). Це були, якщо так можна сказати, класичні варіанти дизайнерів...

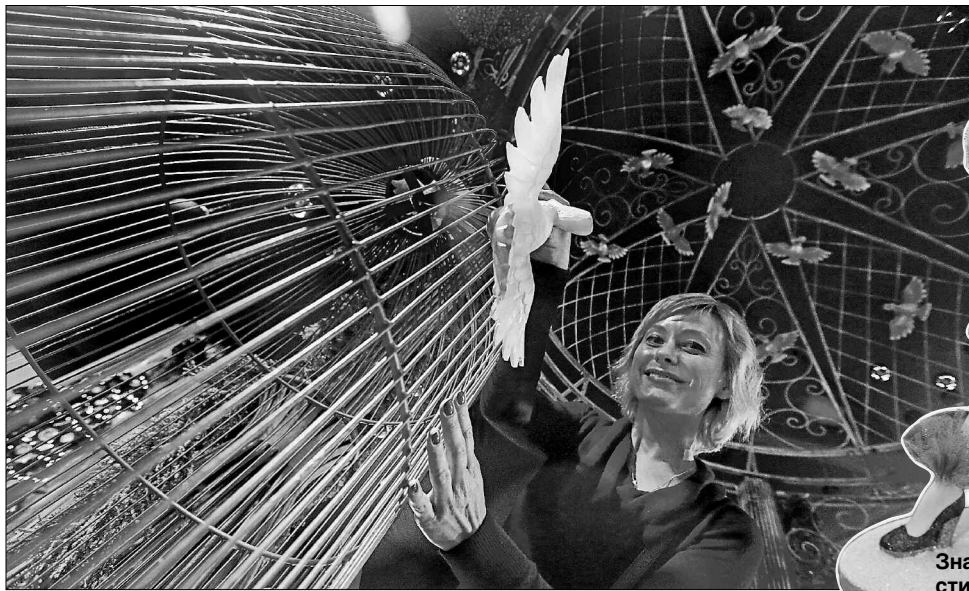
Снігуронька в корсеті дешевша за собаку

З модерним Новим роком ознайомив експонат у стилі еротичної книжки «50 відтінків сірого»: червона штучна ялинка на тлі яскраво-червоної стіни. До неї можна прикріпити себе на ручниками, щоб зручніше споглядати на Діда Мороза у знову ж таки червоних стрингах та Снігуроньку в чорному мереживному корсеті (безголові іграшки по 80 гривень).

Стилізовані собаки теж дивують — щоправда, ціною в 500 гривень. І це якийсь шмат скла у формі домашнього улюбленця, розмальований у рожевих тонах! Захоплює ялинка на подіумі у формі моделі — від неї наче віє вишуканістю. Сусідній відділ дихає пахощами: він поєднав на дереві аромати дорогих парфумів та декоративних кремів і мила. Не дивуйтеся однойменній на-

«Тепло очікування» дарує дерев'яна ялинка

Птах щастя — голуб — розпростер крила

О диво! Димовуха! — з сухого льоду й кип'ятку...

зві — «Парфумер». Стоїть поряд з ним ялинка-будуар. На тлі дзеркала у білій оправі. Експонат нагадує не Новий рік, а звичайнісіньку дамську кімнату.

Про відчуття голоду сповіщає вже тарілка з борщем. На столику стоїть продукт, а поряд із ним — велика декоративна каструля й книжка

з рецептом варива з карасів. Ці предмети прикривають «лапи» ялинки, прикрашеної вже продуктами-інгредієнтами національної червоної страви. Красується вона на тлі стіни, задекорованої смачними фотокартками різних видів борщу.

Аж ось запрошують узяти участь у майстер-класі. Я

не втрачаю дармової можливості. За якісь півгодини встигаю зліпити нашвидкуруч із ялинки, кори дуба, моху, сушених скибок лимонів та шишок декоративну круглу прикрасу собі на двері. Обмотую її кольоровою стрічкою і — Нового року, їй-бо, хочу якнайшвидше!

Знайомтеся — стилізована Снігуронька!

Охолоджуюся... на ярмарковій терасі. Вкутуюся білим пледом, спеціально виданим організаторами, сідаю під арку з назвою «Свят-вечір» і споглядаю на вечірній Київ у вогнях, посьорбуючи зелений чай. При мені вже не порожній кошик — Дід Мороз на білому коні за 200 гривень (продавець пообіцяла, що коник не битиметься), Дід Мороз на вертольоті та цей самий Дід на ретро-автомобілі (за дві останні віддаю по 35 гривень). Цікаве відчуття: столиця потерпає від воєного характеру осені, а в душі буяє груднева зима.

Переконана, музику вдалого Нового року не погода грає, а звичайнісінький поштовх — можливість стати учасником передноворічної підготовки. Використавши її, набудеш оптимізму, віри в те, що, до прикладу, білий кінч цього Нового року принесе галопом дива. А люд що? Так само, як і я, розглядає в руках свої новопридані талісмани. І не шкодує, мабуть, витрачених на вхід 60 гривень.

БРАТИ НАШІ МЕНШІ

Свободу клишоногим

ПОТРІБНО ДІЯТИ НЕГАЙНО! В Україні десятки ведмедів усе ще потерпають від жорстокого поводження

Олег ЛИСТОПАД,
«Урядовий кур'єр»

Маша — в безпеці. Ведмедичка, про долю якої «УК» розповів 22 травня ц.р. у статті «Про Машу та інших ведмедів», визволена нарешті з тісної клітки мисливського господарства під Павлоградом (Дніпропетровська область). Громадські активісти буквально вирвали її з рук живодерів і перевезли до житомирського зооприюту «Надія».

П'ять років Маша слугувала «навчальним реманентом». На ній відпрацьовували хватку собаки породи сибірська лайка. При цьому Маша була позбавлена можливості дати собакам відсіч, адже у цей час була припнута коротким ланцюгом.

Лише завдяки міжнародній організації «Чотири лапи» та українським зоозахисникам, добрим серцем гуманних українців та гострим матеріалам журналістів ведмедичку вдалося звільнити з полону. Тепер у Маші, як й у інших бурош-

Фото з сайту four-paws.org.ua

З тісних кліток тварин треба переселяти у просторі вольєри

курих, яких визволили з тісних кліток та антисанітарних умов приватних звіринців, є 500-метровий вольєр з наближеними до природних умовами.

Але не всім клишоногим пощастило знайти кращу долю. Так, нещодавно Західноукраїнське товариство захисту тварин звернулося до державної екологічної інспекції у Львівській об-

ласті з вимогою врятувати від знущань ведмедичку, яка на момент звернення утримувалася на території Шепільської відпочинкової бази (Стрийський район).

«Приїхавши відпочивати на цю базу у вихідні, я була вражена умовами, в яких мешкає ведмідь, — розповіла зоозахисниця пані Ірина, відвідувачка бази, — бетонна підлога, брудна вода у

мисці, тісний розмір клітки та якась стара автопокришка для розваги. Неможливо зрозуміти, що цікавого в тому, щоб сфотографуватися на фоні нещасної тварини та спостерігати за клишоногим, який позбавлений природних умов існування. Особисто мене обурює, що у ХХІ сторіччі у моїй країні, яка намагається стати членом Європейського Союзу,

виявляється можливим тримати в клітці ведмедя в жахливих умовах заради незрозумілої сумнівної розваги».

А у с. Грушівка Первомайського району Миколаївської області на території колишньої військової частини на момент написання статті мучилися аж три ведмеді. Тварин тримали у брудних іржавих тісних клітках — тісних настільки, що ведмеді ледве могли у них розвернутися. Годували тварин пліснявим хлібом. Від кліток, за словами очевидців, йшов жахливий сморід.

Утримувалися ведмеді як живі тренажери для мисливських собак. «Не можна було без болю дивитися в очі цим тваринам, — каже голова Миколаївського обласного товариства захисту тварин Муза Махова. — В їхніх поглядах було таке страждання, така мука, що здригалася душа». За словами пані Махової, громадські активісти та інспектори державної ветеринарної і екологічної інспекції ви-

кликали міліцію, яка склала протокол. Але доля ведмедів від цього кращою не стала.

За підрахунками міжнародної зоозахисної організації «Чотири лапи», в Україні в неволі перебуває 90 ведмедів. Більшість із них утримується в приватних звіринцях або при ресторанах. Якщо ми йдемо в Європу, то мусимо адаптувати до вимог ЄС і виконання зоозахисних законів. Зокрема, Бернської конвенції про охорону дикої флори та фауни, яка вимагає особливого ставлення і до ведмедя бурого. Та й власне законодавство треба поважати — і закон про Червону книгу, і закон про захист тварин від жорстокого поводження.

Ще навесні Прем'єр-міністр доручив міністру екології та природних ресурсів та іншим відповідальним чиновникам жити невідкладних заходів щодо захисту тварин від жорстокого поводження. Але принаймні щодо ведмедів це доручення поки що виконується не надто успішно.

Оселі зла

ЗРОБИТИ СВІТ ДОБРИШМ. Екологісти пропонують посилити законодавство щодо захисту тварин

Звірину —
братів молодших наших
Сам не бив
і іншим не давав.
Сергій ЄСЕНІН

Леонід ОЛЬШЕВСЬКИЙ
для «Урядового кур'єра»

Прийнятий у 2006 році в Україні Закон «Про захист тварин від жорстокого поводження» дав змогу почати в країні, яка буквально захламилася від повсюдної жорстокості до тварин, довгоочікувані дії щодо їх захисту. Однак усе закон охопити не зміг. Зокрема, поза його дією залишилися так звані вимуштровувальні або ж цькувальні («притравочні» — рос.) станції. В Україні офіційно вони називаються «контрольно-випробувальними». Це місця, де натаскують мисливських псів. На борсука, лисицю, ведмедя та інших істот. У переліку рекламних оголошень, якими рясніє Інтернет, є й цькування з летальним наслідком.

Зокрема, клишоногих прив'язують на короткий ланцюг і нацьковують на них лайок. А щоб, часом, ведмідь не поранив цінного собаку, йому видаляють ікла, а іноді й кігті. Вимуштровувальні станції — один з яскравих прикладів жорстокого узаконеного ставлення до тварин у сучасній Україні, Росії, Білорусі та інших країнах СНД. Російський канал ТВЦ у програмі «У центрі уваги» показав одну з таких станцій. Зок-

рема, сюжет про те, як згряв скажених собак рве ведмедика. І так бідна тварина страждає з дня в день. Годують тварин на таких станціях, з огляду на сюжет, погано. Показане там ведмежатко пощастило знайти кращу долю. Так, нещодавно Західноукраїнське товариство захисту тварин звернулося до державної екологічної інспекції у Львівській об-

ласті з вимогою врятувати від знущань ведмедичку, яка на момент звернення утримувалася на території Шепільської відпочинкової бази (Стрийський район). «Приїхавши відпочивати на цю базу у вихідні, я була вражена умовами, в яких мешкає ведмідь, — розповіла зоозахисниця пані Ірина, відвідувачка бази, — бетонна підлога, брудна вода у мисці, тісний розмір клітки та якась стара автопокришка для розваги. Неможливо зрозуміти, що цікавого в тому, щоб сфотографуватися на фоні нещасної тварини та спостерігати за клишоногим, який позбавлений природних умов існування. Особисто мене обурює, що у ХХІ сторіччі у моїй країні, яка намагається стати членом Європейського Союзу,

виявляється можливим тримати в клітці ведмедя в жахливих умовах заради незрозумілої сумнівної розваги».

А у с. Грушівка Первомайського району Миколаївської області на території колишньої військової частини на момент написання статті мучилися аж три ведмеді. Тварин тримали у брудних іржавих тісних клітках — тісних настільки, що ведмеді ледве могли у них розвернутися. Годували тварин пліснявим хлібом. Від кліток, за словами очевидців, йшов жахливий сморід.

Утримувалися ведмеді як живі тренажери для мисливських собак. «Не можна було без болю дивитися в очі цим тваринам, — каже голова Миколаївського обласного товариства захисту тварин Муза Махова. — В їхніх поглядах було таке страждання, така мука, що здригалася душа». За словами пані Махової, громадські активісти та інспектори державної ветеринарної і екологічної інспекції ви-

Нещасних клишоногих прив'язують на короткий ланцюг і нацьковують на них лайок. А щоб ведмідь не поранив цінного собаку, йому видаляють ікла, а іноді й кігті.

або їх пристрілюють, коли собаки наносять бурошкурим дуже багато поранень. Крім цього, громадськість отримала інформацію про ведмедів у вольєрах у мисливських резиденціях «Синьогора» (Івано-Франківська область) і «Білоозерське» (Переяслав-Хмельницький район Київської області). У лісовому господарстві «Вепр» утримувався гімалайський ведмідь. За оцінками екологів, усього в Україні нині є близько 50–80 вимуштровувальних станцій, на яких мучать близько 50 борсуків, 70 лисиць, 90 кабанів, 10 ведмедів та інших тварин. Зазвичай дозвільних документів на утримання цих диких тварин у неволі у керівників цих станцій немає.

Діяльність вимуштровувальних (контрольно-випробувальних) станцій в Україні

регламентується низкою відомчих інструкцій Державного агентства лісових ресурсів України. Подібні документи є в Росії та інших країнах СНД.

Але ці інструкції нічого не говорять про необхідність гуманного поводження з тваринами. Звичайно, в природі одні тварини нападають на ін-

боронити. Що ж до обговорення гуманних способів вимуштровування собак на живих тваринах — то це абсурд, це все одно що обговорювати, який газ застосовувати гуманніше в газових камерах, — вважає Марія Трунова. — У різних країнах під впливом захисників прав тварин вводяться обмеження на вимуштровувальні станції. Наприклад, у Польщі вимуштровування норних собак дозволене лише безконтактно (через перегородку). Також молодих псів можна навчати мисливських премудростям в процесі реального полювання разом з досвідченими псами або на шкури чи на мертвих тварин».

Закон України «Про захист тварин від жорстокого поводження» (стаття 18) забороняє нацьковування одних тварин на інших, крім випадків використання мис-

ливських собак на полюванні. І вимуштровування мисливських собак на спеціальних станціях згідно із Законом «Про мисливське господарство та полювання» не кваліфікується як полювання. Чому ж контролюючі органи дивляться на діяльність цих закладів крізь пальці?

Тому будь-яке цькування диких звірів на вимуштровувальних станціях треба заборонити, а відомчі документи про вимуштровування собак скасувати як незаконні.

На жаль, має прогалини і Закон України «Про Червону книгу України», який чомусь не захищає рідкісних тварин від знущань на вимуштровувальних станціях, не забороняє їх утримання на цих станціях. Громадськість очікує відповідних ініціатив з боку Мінприроди, прокуратури та профільного комітету Верховної Ради України.

ТИМ ЧАСОМ...

Кінологи не будуть цькувати ведмедів?

Кінологічна спілка України видала наказ №19 від 23.07.2013, яким призупинила проведення змагань собак мисливських порід на ведмедя до остаточного рішення президії КСУ. Підставою був лист Міжнародної кінологічної федерації, яка рекомендує своїм національним спілкам залишити клишоногих у спокої. У свою чергу, МКФ пішла на такий крок через тиск з боку зоозахисних організацій.

Тим часом ведмедів продовжують цькувати і поза рамками подібних змагань, а також на вимуштровувальних станціях, які кінологам не підпорядковуються.

ВИБОРИ-2013

УКРАЇНА
ЦЕНТРАЛЬНА ВИБОРЧА КОМІСІЯ

**ПЕРЕЛІК
кандидатів у народні депутати України,
зареєстрованих в одномандатному
виборчому окрузі № 94
(Київська область)
на повторних виборах народних
депутатів України 15 грудня 2013 року**

Агеев Олександр Васильович, народився 23 червня 1947 року в місті Ташкент, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова, Васильківська міська організація ветеранів, безпартійний, проживає в місті Васильків Київської області, судимість відсутня, самовисування.

Бадаєв Руслан Геннадійович, народився 1 травня 1972 року в місті Харкові, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова наглядової ради, ТОВ «Гадячсир», член Партії регіонів, проживає в селі Нові Безрадичі Обухівського району Київської області, судимість відсутня, самовисування.

Балдик Ольга Миколаївна, народилася 3 березня 1969 року в селі Кип'ячка Миронівського району Київської області, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, завідувача, Обухівський ДНЗ «Зірочка», безпартійна, проживає в місті Обухів Київської області, судимість відсутня, суб'єкт висування – Політична партія «Справедлива Україна».

Бережний Володимир Павлович, народився 2 жовтня 1979 року в місті Лисичанськ Луганської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, член правління, ПАТ НВП «Сатурн», безпартійний, проживає в місті Фастів Київської області, судимість відсутня, суб'єкт висування – Політична партія «Всеукраїнське об'єднання «ЦЕНТР».

Бондар Олег Васильович, народився 3 липня 1965 року в місті Біла Церква Київської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в смт Коцюбинське Ірпінської міської ради Київської області, судимість відсутня, самовисування.

Бондаренко Надія Вікторівна, народилася 5 березня 1991 року в місті Васильків Київської області, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, інспектор відділу кадрів, КЗ Васильківської районної ради «Васильківський районний центр первинної медико-санітарної допомоги», безпартійна, проживає в місті Васильків Київської області, судимість відсутня, самовисування.

Бондаренко Олександра Валентинівна, народилася 2 січня 1992 року в селищі Дослідницьке Васильківського району Київської області, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, концертмейстер та викладач, ДЗ «Гребінківська дитяча школа мистецтв», член Ліберальної партії України, проживає в смт Гребінки Васильківського району Київської області, судимість відсутня, суб'єкт висування – Ліберальна партія України.

Буренко Сергій Миколайович, народився 11 липня 1976 року в місті Васильків Київської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа – підприємець, безпартійний, проживає в місті Васильків Київської області, судимість відсутня, самовисування.

Бурсова Людмила Петрівна, народилася 21 травня 1958 року в селі Комунари Красногвардійського району Кримської області, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник начальника, управління соціального захисту населення Васильківської міської ради, безпартійна, проживає в місті Васильків Київської області, судимість відсутня, суб'єкт висування – Слов'янська партія.

Власенко Сергій Володимирович, народився 14 травня 1977 року в місті Києві, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Власенко Сергій Володимирович, народився 19 січня 1991 року в селищі Гостомель Київської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, слідчий, слідче відділення Ірпінського міського відділу Головного управління Міністерства внутрішніх справ України в Київській області, безпартійний, проживає в смт Гостомель Ірпінської міської ради Київської області, судимість відсутня, самовисування.

Войтович Петро Степанович, народився 29 червня 1957 року в селі Говори Виньковецького району Хмельницької області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, інженер з випуску автотранспорту, КП «Василь-

ківтранссервіс», безпартійний, проживає в місті Васильків Київської області, судимість відсутня, самовисування.

Волошко Володимир Аріонович, народився 22 липня 1949 року в селі Смолдерів Баранівського району Житомирської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, Васильківський міськрайонний центр зайнятості, член Партії регіонів, проживає в селі Березиця Васильківського району Київської області, судимість відсутня, самовисування.

Воробець Любов Іванівна, народилася 15 жовтня 1959 року в селі Квасилів Ровенського району Ровенської області, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, генеральний директор, ТОВ «Міський житловий центр», безпартійна, проживає в місті Обухів Київської області, судимість відсутня, суб'єкт висування – Соціально-екологічна партія «Союз. Чорнобиль. Україна.»

Ворожбіт Вадим Володимирович, народився 9 березня 1973 року в місті Обухів Київської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «Готель Сервіс Груп», безпартійний, проживає в місті Обухів Київської області, судимість відсутня, суб'єкт висування – Соціал-демократична партія України (об'єднана).

Воронін Дмитро Олександрович, народився 8 грудня 1964 року в місті Києві, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова, Партія відродження села, член Партії відродження села, проживає в місті Києві, судимість відсутня, суб'єкт висування – Партія відродження села.

Воронова Людмила Леонідівна, народилася 13 червня 1967 року в місті Чернігові, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник, відділ у справах сім'ї та молоді Васильківської міської ради, безпартійна, проживає в місті Васильків Київської області, судимість відсутня, самовисування.

Вяхірев Сергій Васильович, народився 18 лютого 1959 року в місті Києві, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта загальна середня, Гвоздівський сільський голова, безпартійний, проживає в селі Віта-Поштова Києво-Святошинського району Київської області, судимість відсутня, суб'єкт висування – Політична партія «Вітчизна».

Герасименко Людмила Миколаївна, народилася 7 лютого 1964 року в місті Обухів Київської області, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, тимчасово не працює, безпартійна, проживає в місті Обухів Київської області, судимість відсутня, самовисування.

Гладкий Микола Васильович, народився 23 березня 1955 року в селі Ведмеже Роменського району Сумської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, головний редактор, газета «Шевченківський вісник», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, суб'єкт висування – Народно-Демократична партія патріотів України.

Гурковська Любов Степанівна, народилася 12 березня 1952 року в селі Рясне Яворівського району Львівської області, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова правління, Васильківська районна спілка споживчих товариств, безпартійна, проживає в смт Гребінки Васильківського району Київської області, судимість відсутня, самовисування.

Дрига Олена Вікторівна, народилася 27 грудня 1977 року в місті Києві, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійна, проживає в місті Обухів Київської області, судимість відсутня, самовисування.

Журавський Артем Ігорович, народився 19 жовтня 1987 року в місті Обухів Київської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа – підприємець, безпартійний, проживає в місті Обухів Київської області, судимість відсутня, самовисування.

Зеленько-Розумівський Іван-Зореслав Іванович, народився 8 квітня 1954 року в селі Розумівка Олександрівського району Кіровоградської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, пенсіонер, безпартійний, проживає в місті Кіровограді, судимість відсутня, самовисування.

Ібрагімова Олександра Станіславівна, народилася 30 вересня 1986 року в селі Мархалівка Васильківського району Київської області, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, помічник вихователя, центр соціально-психологічної реабілітації дітей «Отчий дім», безпартійна, проживає в селі Мархалівка Васильківського району Київської області, судимість відсутня, суб'єкт висування – Молодіжна партія України.

Ігнатів Сергій Васильович, народився 1 липня 1979 року в місті Кагарлик Київської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «Терра-ріелт», безпартійний, проживає в місті Кагарлик Київської області, судимість відсутня, самовисування.

Йосипенко Павло Миколайович, народився 7 вересня 1969 року в селищі Домбаровський Оренбурзької області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа – підприємець, безпартійний, проживає в місті Обухів Київської області, судимість відсутня, самовисування.

Кармазін Юрій Анатолійович, народився 21 вересня 1957 року в місті Звенигородка Черкаської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, Президент, асоціація «За чисте землеробство та безпечне довілля», член Партії захисників Вітчизни, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Кирилюк Сергій Васильович, народився 7 жовтня 1981 року в селі Стрижаків Оратівського району Вінницької області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник начальника виробництва, ТОВ «АЛЕАНА», безпартійний, проживає в місті Обухів Київської області, судимість відсутня, суб'єкт висування – Партія державного нейтралітету України.

Кищенко Віталій Васильович, народився 15 березня 1985 року в селі Багрин Васильківського району Київської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «ГЕОС-СЕРВІС», безпартійний, проживає в смт Калинівка Васильківського району Київської області, судимість відсутня, суб'єкт висування – Партія «Соціалістична Україна».

Книшев Віктор Васильович, народився 25 січня 1955 року в селищі Октябрське Красногвардійського району, Крим, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник, архівний відділ Васильківської районної державної адміністрації, безпартійний, проживає в місті Васильків Київської області, судимість відсутня, суб'єкт висування – Партія «Єдина Україна».

Коберідзе Заза Вахтангович, народився 14 серпня 1963 року в селі Тамарашені Цхинвальського району, Південна Осетія, Грузія, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «Юридична компанія «Лоер», член Партії «Союз», проживає в місті Києві, судимість відсутня, суб'єкт висування – Партія «Союз».

Козирев Павло Генріхович, народився 12 квітня 1969 року в місті Києві, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, Український міський голова, член Партії регіонів, проживає в місті Українка Обухівського району Київської області, судимість відсутня, самовисування.

Корнієнко Сергій Олександрович, народився 5 лютого 1982 року в селищі Гребінки Васильківського району Київської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, механік, ТОВ ВКФ «Еталон», безпартійний, проживає в смт Гребінки Васильківського району Київської області, судимість відсутня, суб'єкт висування – Політична партія «Держава».

Корнюх Анастасія Олегівна, народилася 23 березня 1984 року в місті Ірпін Київської області, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, аспірантка, Київський національний університет імені Тараса Шевченка, безпартійна, проживає в місті Ірпін Київської області, судимість відсутня, самовисування.

Кузьменко Валерій Володимирович, народився 4 серпня 1963 року в селі Вільшанська Новоселиця Васильківського району Київської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник, управління агропромислового розвитку Васильківської районної державної адміністрації, безпартійний, проживає в смт Гребінки Васильківського району Київської області, судимість відсутня, самовисування.

Кучма Василь Миколайович, народився 8 січня 1951 року в селі Чапаєвка Таращанського району Київської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник директора, Київський обласний центр олімпійської підготовки, член Партії регіонів, проживає в місті Васильків Київської області, судимість відсутня, самовисування.

Кушнерьов Валентин Миколайович, народився 18 березня 1962 року в селі Здорівка Васильківського району Київської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в селі Здорівка Васильківського району Київської області, судимість відсутня, суб'єкт висування – Зелена екологічна партія України «Райдуга».

Лада Ірина Геннадіївна, народилася 11 грудня 1964 року в селищі Красновський Приурального району Уральської області, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, головний бухгалтер, ТОВ «Торговий дім», безпартійна, проживає в місті Обухів Київської області, судимість відсутня, суб'єкт висування – Політична партія «Справжня Україна».

Левченко Євгеній Тарасович, народився 5 листопада 1990 року в місті Обухів Київської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в місті Обухів Київської області, судимість відсутня, самовисування.

ВИБОРИ-2013

Линник Юлія Миколаївна, народилася 26 березня 1982 року в селі Новосілки Кагарлицького району Київської області, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, державний виконавець, відділ державної виконавчої служби Обухівського міськрайонного управління юстиції Київської області, безпартійна, проживає в місті Обухів Київської області, судимість відсутня, самовисунування.

Лінивий Вячеслав Олександрович, народився 11 квітня 1974 року в місті Тараща Київської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, КП Обухівської міської ради «Міське господарство», безпартійний, проживає в місті Обухів Київської області, судимість відсутня, суб'єкт висування – Політична партія «Козацька Українська Партія».

Літинський Сергій Іванович, народився 7 квітня 1985 року в місті Житомирі, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в місті Житомирі, судимість відсутня, самовисунування.

Лозовой Андрій Сергійович, народився 3 червня 1989 року в місті Рівному, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, помічник-консультант народного депутата України, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Києві, судимість відсутня, суб'єкт висування – Радикальна Партія Олега Ляшка.

Луценко Наталія Вікторівна, народилася 10 березня 1955 року в місті Попасна Ворошиловградської області, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, НВК «Гімназія – ЗНЗ І ступеня» міста Обухова імені Володимира Мельника, безпартійна, проживає в місті Обухів Київської області, судимість відсутня, суб'єкт висування – Політична партія України «РУСЬ ЄДИНА».

Мазур Іван Васильович, народився 17 лютого 1961 року в селі Семигори Богуславського району Київської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, фізична особа – підприємець, безпартійний, проживає в місті Обухів Київської області, судимість відсутня, суб'єкт висування – Партія «Віче».

Мальцев Сергій Володимирович, народився 5 березня 1985 року в місті Донецьку, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, керівник напрямку стележної торгівлі, ТОВ «Фора», член Політичної партії «Партія Народний порядок», проживає в місті Києві, судимість відсутня, суб'єкт висування – Політична партія «Партія Народний порядок».

Мелідіс Ірина Юріївна, народилася 25 грудня 1962 року в місті Макіївка Донецької області, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, президент, Донецький обласний благодійний фонд «Ноїв ковчег», член Соціалістичної партії України, проживає в місті Макіївка Донецької області, судимість відсутня, самовисунування.

Мигаленко Валентина Луківна, народилася 14 квітня 1966 року в селі Валява Городищенського району Черкаської області, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, Обухівське КП «Ранковий ринок», безпартійна, проживає в місті Обухів Київської області, судимість відсутня, суб'єкт висування – Селянська партія України.

Михайлівський Юрій Ігорович, народився 12 квітня 1986 року в місті Жашків Черкаської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта загальна середня, менеджер, ЗАТ «СТЕК», безпартійний, проживає в місті Жашків Черкаської області, судимість відсутня, суб'єкт висування – Політична партія «Руська Єдність».

Назарчук Юлія Василівна, народилася 14 листопада 1989 року в місті Обухів Київської області, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта загальна середня, тимчасово не працює, безпартійна, проживає в місті Обухів Київської області, судимість відсутня, самовисунування.

Онатій Алла Василівна, народилася 27 липня 1972 року в місті Чернігові, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприємець, безпартійна, проживає в місті Обухів Київської області, судимість відсутня, суб'єкт висування – Партія «Руський блок».

Осипенко Сергій Леонідович, народився 17 липня 1986 року в селищі Гребінки Васильківського району Київської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в смт Гребінки Васильківського району Київської області, судимість відсутня, суб'єкт висування – Політична партія «Союз анархістів України».

Остролуцький Анатолій Анатолійович, народився 22 січня 1971 року в селі Горохове Кагарлицького району Київської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, менеджер з постачання, КП Обухівської міської ради «Обухівтеплотрансбуд», безпартійний, проживає в місті Обухів Київської області, судимість відсутня, суб'єкт висування – партія Всеукраїнське політичне об'єднання «Єдина Родина».

Павленко Юрій Анатолійович, народився 15 лютого 1984 року в селі Шевченківка Васильківського району Київської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа – підприємець, безпартійний, проживає в селі Барахти Васильківського району Київської області, судимість відсутня, суб'єкт висування – Політична партія «Соціал-Патріотична Асамблея Слов'ян».

Парфьонов Михайло Сергійович, народився 15 липня 1986 року в місті Біла Церква Київської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, КП «Гребінківське ЖКГ», безпартійний, проживає в смт Гребінки Васильківського району Київської області, судимість відсутня, суб'єкт висування – Політична партія «Народна ініціатива».

Пацало Лідія Миколаївна, народилася 30 жовтня 1955 року в селищі Гранки Руднянського району Смоленської області, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, завідувач, консультативна поліклініка КЗ Київської обласної ради «Київська обласна клінічна лікарня», безпартійна, проживає в місті Васильків Київської області, судимість відсутня, самовисунування.

Переяславська Ніна Станіславівна, народилася 28 квітня 1958 року в місті Первомайськ Луганської області, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, головний спеціаліст, відділ освіти Васильківської міської ради, безпартійна, проживає в місті Васильків Київської області, судимість відсутня, самовисунування.

Підгурський Микола Миколайович, народився 27 червня 1982 року в місті Васильків Київської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в селі Ольшаниця Рокитнянського району Київської області, судимість відсутня, самовисунування.

Погребак Денис Олександрович, народився 8 жовтня 1985 року в місті Северодонецьк Луганської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник директора, ДП ВАТ НВП «Сатурн «Сатурн-Сервіс» у м. Києві, безпартійний, проживає в місті Северодонецьк Луганської області, судимість відсутня, суб'єкт висування – Патріотична партія України.

Попович Олександр Валерійович, народився 23 листопада 1967 року в смт Муровані Курилівці Вінницької області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ПП «Рай Рем Буд», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, суб'єкт висування – Політична партія «КОЗАЦЬКА СЛАВА».

Пушилін Денис Володимирович, народився 9 травня 1981 року в місті Макіївка Донецької області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта загальна середня, тимчасово не працює, член Політичної партії «Ми Маємо Мету», проживає в місті Макіївка Донецької області, судимість відсутня, суб'єкт висування – Політична партія «Ми Маємо Мету».

Радь Василь Юрійович, народився 1 січня 1981 року в селі Кушниця Іршавського району Закарпатської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «ВР Партнер», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, суб'єкт висування – Політична партія малого і середнього бізнесу України.

Рашевський Юрій Вікторович, народився 1 травня 1981 року в смт Угроїди Краснопільського району Сумської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, майстер виробничого навчання, ДНЗ «Професійний ліцей м. Українки», член Партії регіонів, проживає в смт Угроїди Краснопільського району Сумської області, судимість відсутня, самовисунування.

Рибальченко Сергій Миколайович, народився 15 лютого 1973 року в місті Шостка Сумської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта загальна середня, фізична особа – підприємець, безпартійний, проживає в місті Обухів Київської області, судимість відсутня, самовисунування.

Рогінський Юрій Валерійович, народився 5 квітня 1983 року в місті Ічня Чернігівської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, адвокат, безпартійний, проживає в місті Ічня Чернігівської області, судимість відсутня, самовисунування.

Романюк Віктор Миколайович, народився 23 лютого 1966 року в місті Алчевськ Луганської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, військовий пенсіонер, безпартійний, проживає в місті Біла Церква Київської області, судимість відсутня, самовисунування.

Романюк Віктор Миколайович, народився 28 серпня 1975 року в селі Зірне Березнівського району Рівненської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в місті Васильків Київської області, судимість відсутня,

суб'єкт висування – політична партія Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина».

Романюк Віктор Миколайович, народився 26 січня 1978 року в селі Плужне Ізяславського району Хмельницької області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в місті Вишневе Києво-Святошинського району Київської області, судимість відсутня, самовисунування.

Рудь Олексій Євгенович, народився 24 червня 1980 року в місті Горлівка Донецької області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, монтажник систем вентиляції, ТОВ «Філін», безпартійний, проживає в місті Буча Київської області, судимість відсутня, самовисунування.

Савенко Вадим Анатолійович, народився 28 липня 1969 року в селі Шепілівка Лисичанського району Луганської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер Міністерства оборони України, член Партії «РОДИНА», проживає в місті Києві, судимість відсутня, суб'єкт висування – Партія «РОДИНА».

Семерак Остап Михайлович, народився 4 січня 1951 року в місті Дніпродзержинськ Дніпропетровської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта загальна середня, пенсіонер, безпартійний, проживає в місті Бориспіль Київської області, судимість відсутня, самовисунування.

Сергієнко Світлана Анатоліївна, народилася 1 травня 1975 року в місті Васильків Київської області, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник начальника, управління соціального захисту населення Васильківської районної державної адміністрації, член Партії регіонів, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисунування.

Сергієнко Сергій Олександрович, народився 1 вересня 1976 року в місті Васильків Київської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ ВФ «Васильків – млин», безпартійний, проживає в місті Васильків Київської області, судимість відсутня, самовисунування.

Соцький Олександр Васильович, народився 5 липня 1955 року в селі Соловийовськ Ононського району Читинської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, завідувач сектору мобілізаційної та оборонної роботи, апарат Васильківської районної державної адміністрації Київської області, безпартійний, проживає в місті Васильків Київської області, судимість відсутня, суб'єкт висування – Політична партія Ліберальна Україна.

Степаненко Анатолій Тихонович, народився 27 січня 1964 року в селі Кожухівка Васильківського району Київської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, секретар, Глевахівська селищна рада, безпартійний, проживає в смт Глеваха Васильківського району Київської області, судимість відсутня, суб'єкт висування – Партія «Громадянська солідарність».

Стойко Валерій Анатолійович, народився 30 травня 1981 року в місті Українка Обухівського району Київської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, генеральний директор, ТОВ «Деметра-Хліб», безпартійний, проживає в місті Українка Обухівського району Київської області, судимість відсутня, суб'єкт висування – Українська морська партія.

Тільна Олена Степанівна, народилася 27 квітня 1976 року в місті Обухів Київської області, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ЗОШ І – ІІІ ступенів № 4 міста Обухова, безпартійна, проживає в місті Обухів Київської області, судимість відсутня, суб'єкт висування – Демократична партія угорців України.

Ткаченко Валерій Валентинович, народився 1 серпня 1964 року в місті Шпола Черкаської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, генеральний директор, ТОВ «ТРК «Прем'єр», член Комуністичної партії України, проживає в місті Обухів Київської області, судимість відсутня, суб'єкт висування – Комуністична партія України.

Ткаченко Ірина Анатоліївна, народилася 26 лютого 1972 року в місті Обухів Київської області, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійна, проживає в місті Обухів Київської області, судимість відсутня, самовисунування.

Федорович Олена Миколаївна, народилася 28 січня 1990 року в місті Житомирі, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійна, проживає в місті Житомирі, судимість відсутня, самовисунування.

Хомін Андрій Сергійович, народився 6 червня 1978 року в місті Новополюськ Вітебської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, механік основного виробництва, ПАТ «Птахофабрика «Україна», безпар-

ВИБОРИ-2013

тійний, проживає в місті Васильків Київської області, судимість відсутня, самовисування.

Цимбалюк Тетяна Михайлівна, народилася 22 червня 1968 року в селі Червоний Маяк Бериславського району Херсонської області, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, вчитель початкових класів, Калинівська ЗОШ I – III ступенів № 1, безпартійна, проживає в смт Калинівка Васильківського району Київської області, судимість відсутня, суб'єкт висування – партія «Жінки за майбутнє» Всеукраїнське політичне об'єднання.

Цицюра Володимир Іванович, народився 4 червня 1979 року в місті Сарни Рівненської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, юрист, Управління взаємодії з Державною службою України з надзвичайних ситуацій Міністерства оборони України, безпартійний, проживає в місті Васильків Київської області, судимість відсутня, самовисування.

ПЕРЕЛІК кандидатів у народні депутати України, зареєстрованих в одномандатному виборчому окрузі № 132 (Миколаївська область) на повторних виборах народних депутатів України 15 грудня 2013 року

Артеменков Ілля Іванович, народився 13 червня 1953 року в селі Малинівка Іванівського району Одеської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, Вознесенська загальноосвітня школа I – III ступенів Вознесенської районної ради, безпартійний, проживає в місті Вознесенськ Миколаївської області, судимість відсутня, самовисування.

Влащенко Олександр Володимирович, народився 11 квітня 1986 року в смт Костянтинівка Арбузинського району Миколаївської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, кореспондент, ТОВ «Наш город Николаев», член Партії «Руський блок», проживає в місті Южноукраїнськ Миколаївської області, судимість відсутня, суб'єкт висування – Партія «Руський блок».

Завтура Максим Павлович, народився 8 березня 1983 року в місті Николаєві, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта загальна середня, директор, Центр розвитку Миколаївської області та правового захисту населення, член Української Народної Партії, проживає в місті Нова Одеса Миколаївської області, судимість відсутня, самовисування.

Корнацький Аркадій Олексійович, народився 7 липня 1953 року в селі Чаусово-2 Первомайського району Миколаївської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова, громадська організація «Селянський Фронт», безпартійний, проживає в селі Чаусово-2 Первомайського району Миколаївської області, судимість відсутня, суб'єкт висування – політична партія Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина».

Косоротова Євгенія Іванівна, народилася 24 лютого 1954 року в селі Кимличка Липоводолинського району Сумської області, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, вчитель початкових класів, Олександрівська загальноосвітня школа I – III ступенів Вознесенської районної ради, безпартійна, проживає в смт Олександрівка Вознесенського району Миколаївської області, судимість відсутня, самовисування.

Кривенко Юрій Олександрович, народився 17 січня 1971 року в місті Одесі, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «Союз», член Партії «РОДИНА», проживає в місті Одесі, судимість відсутня, суб'єкт висування – Партія «РОДИНА».

Круглов Микола Петрович, народився 10 листопада 1950 року в селі Штукар Веселинівського району Миколаївської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова, Миколаївська обласна державна адміністрація, член Партії регіонів, проживає в місті Николаєві, судимість відсутня, самовисування.

Найда Олег Володимирович, народився 19 квітня 1964 року в селі Озеряни Борщівського району Тернопільської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприємець, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Николаєві, судимість відсутня, суб'єкт висування – Радикальна Партія Олега Ляшка.

Радецький Руслан Станіславович, народився 29 квітня 1973 року в місті Андрушівка Житомирської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, адвокат, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Романюк Анатолій Сергійович, народився 15 серпня 1960 року в селі Новоселівка Єланецького району Миколаївської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта

вища, помічник-консультант народного депутата України, член Комуністичної партії України, проживає в смт Єланець Миколаївської області, судимість відсутня, суб'єкт висування – Комуністична партія України.

Соколов Дмитро Олегович, народився 4 травня 1975 року в місті Дніпропетровську, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, фізична особа – підприємець, безпартійний, проживає в місті Дніпропетровську, судимість відсутня, самовисування.

Соколов Михайло Володимирович, народився 27 листопада 1967 року в місті Дніпропетровську, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в місті Николаєві, судимість відсутня, самовисування.

Шиманський Володимир Петрович, народився 18 квітня 1977 року в місті Києві, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «Українська транспортно-будівельна компанія», член Партії Наталії Королевської «Україна – Вперед!», проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

ПЕРЕЛІК кандидатів у народні депутати України, зареєстрованих в одномандатному виборчому окрузі № 194 (Черкаська область) на повторних виборах народних депутатів України 15 грудня 2013 року

Арсенюк Олексій Максимович, народився 1 серпня 1957 року в селі Тихий Хутір Жашківського району Черкаської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, державне підприємство Міністерства оборони України «Сакський центральний військовий клінічний санаторій ім. М.І. Пирогова», член Партії регіонів, проживає в місті Черкасах, судимість відсутня, самовисування.

Бобровський Богдан Леонідович, народився 19 листопада 1984 року в місті Києві, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «Київ Медіа Ресурс», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Булатецький Микола Іванович, народився 28 серпня 1953 року в селі Стукалівка Гребінківського району Полтавської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприємець, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Черкасах, судимість відсутня, суб'єкт висування – політична партія Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина».

Драгунов Віктор Юрійович, народився 7 лютого 1959 року в місті Черкасах, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, помічник-консультант народного депутата України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Києві, судимість відсутня, суб'єкт висування – Комуністична партія України.

Єрьоменко Володимир Миколайович, народився 31 січня 1956 року в місті Красний Луч Луганської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Політичної партії «Праведність», проживає в місті Черкасах, судимість відсутня, самовисування.

Колісник Максим Вікторович, народився 15 жовтня 1978 року в місті Черкасах, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «Ринок «Меркурій», безпартійний, проживає в селі Кумейки Черкаського району Черкаської області, судимість відсутня, самовисування.

Кузьоменський Валентин Іванович, народився 3 жовтня 1964 року в місті Канів Черкаської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, диспетчер, районний диспетчерський центр державного підприємства по обслуговуванню повітряного руху «Украерорух» РСП «Київцентраеро», безпартійний, проживає в місті Черкасах, судимість відсутня, самовисування.

Купрієнко Олег Васильович, народився 18 серпня 1964 року в селі Смяч Щорського району Чернігівської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, адвокат, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Чернігові, судимість відсутня, суб'єкт висування – Радикальна Партія Олега Ляшка.

Мамаліга Володимир Володимирович, народився 24 вересня 1965 року в місті Семипалатинськ, Республіка Казахстан, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова, громадське об'єднання «Репортаж Інформація Консалтинг Аналітика» (ГО «РІКА»), безпартійний, проживає в місті Черкасах, судимість відсутня, самовисування.

Окопний Олексій Юрійович, народився 27 лютого 1984 року в місті Києві, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «Медіаполіс», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Покромович Сергій Олександрович, народився 8 серпня 1964 року в місті Санкт-Петербург, Росія, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Партії «Руський блок», проживає в селі Музичі Києво-Святошинського району Київської області, судимість відсутня, суб'єкт висування – Партія «Руський блок».

Поплавський Михайло Михайлович, народився 28 листопада 1949 року в селі Мечиславка Ульяновського району Кіровоградської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, ректор, Київський національний університет культури і мистецтв, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Радучький Олександр Романович, народився 16 січня 1971 року в місті Черкасах, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, КП «Дирекція парків», безпартійний, проживає в місті Черкасах, судимість відсутня, самовисування.

Свинаренко Андрій Анатолійович, народився 19 травня 1970 року в місті Черкасах, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Народної Екологічної партії, проживає в місті Черкасах, судимість відсутня, самовисування.

Свинарчук Олег Володимирович, народився 5 лютого 1970 року в місті Чуднів Житомирської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, президент, Корпорація «Богдан», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Тарашевський Олександр Олександрович, народився 16 березня 1990 року в місті Полтаві, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в місті Севастополі, судимість відсутня, самовисування.

Чорний Віталій Валерійович, народився 27 січня 1983 року в місті Києві, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Всеукраїнської політичної партії «БРАТСТВО», проживає в місті Києві, судимість відсутня, суб'єкт висування – Всеукраїнська політична партія «БРАТСТВО».

ПЕРЕЛІК кандидатів у народні депутати України, зареєстрованих в одномандатному виборчому окрузі № 197 (Черкаська область) на повторних виборах народних депутатів України 15 грудня 2013 року

Губський Андрій Володимирович, народився 19 січня 1987 року в місті Києві, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта загальна середня, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Данілова Надія Яківна, народилася 2 вересня 1957 року в селі Червоне Чорнобаївського району Черкаської області, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, старший повар, дошкільний навчальний заклад «Берізка», безпартійна, проживає в селі Чапаєвка Золотоніського району Черкаської області, судимість відсутня, самовисування.

Данько Людмила Миколаївна, народилася 10 серпня 1975 року в селі Мальчевське Устинівського району Кіровоградської області, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, професійно-технічна, художній керівник, Хрущівський сільський будинок культури, член Партії регіонів, проживає в селі Хрущівка Золотоніського району Черкаської області, судимість відсутня, самовисування.

Даценко Леонід Миколайович, народився 28 липня 1963 року в селі Мусіївка Ружинського району Житомирської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, шеф-редактор, газета «Нова Молодь Черкащини», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Черкасах, судимість відсутня, суб'єкт висування – політична партія Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина».

Доманський Володимир Миколайович, народився 11 травня 1973 року в селі Яснозір'я Черкаського району Черкаської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ПП «Амаск Буд», член Партії регіонів, проживає в селі Яснозір'я Черкаського району Черкаської області, судимість відсутня, самовисування.

Костенко Павло Іванович, народився 10 лютого 1966 року в місті Ашхабат, Туркменія, громадянин України,

ВИБОРИ-2013

протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Ладан Микола Іванович, народився 22 травня 1972 року в селі Топилівка Чигиринського району Черкаської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Партії регіонів, проживає в місті Черкасах, судимість відсутня, самовисування.

Лінько Дмитро Володимирович, народився 14 липня 1987 року в місті Кіровограді, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Всеукраїнської політичної партії «БРАТСТВО», проживає в місті Кіровограді, судимість відсутня, суб'єкт висування – Всеукраїнська політична партія «БРАТСТВО».

Макаренко Алла Миколаївна, народилася 11 серпня 1973 року в місті Ватутіне Звенигородського району Черкаської області, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, тимчасово не працює, член Партії «Руський блок», проживає в селі Хацьки Черкаського району Черкаської області, судимість відсутня, суб'єкт висування – Партія «Руський блок».

Патока Анатолій Дмитрович, народився 18 січня 1962 року в селі Нетребівка Томашпільського району Вінницької області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, президент, Всеукраїнська громадська організація «Український Союз Кікбоксінгу», член Партії відродження села, проживає в місті Києві, судимість відсутня, суб'єкт висування – Партія відродження села.

Полях Віталій Іванович, народився 1 січня 1948 року в селі Великі Канівці Чорнобаївського району Черкаської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ПП «ВіПол», безпартійний, проживає в селі Кривонісівка Золотоніського району Черкаської області, судимість відсутня, самовисування.

Роєнко Віктор Григорович, народився 8 квітня 1949 року в селі Антонівка Уманського району Черкаської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в місті Києві, судимість відсутня, суб'єкт висування – Комуністична партія України.

Стригун Юрій Борисович, народився 5 травня 1967 року в місті Тальне Черкаської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, кореспондент, газета «Газета по-українськи», безпартійний, проживає в місті Тальне Черкаської області, судимість відсутня, самовисування.

Сухобрус Ігор Володимирович, народився 11 червня 1963 року в місті Тальне Черкаської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, автобусний парк № 8 КП «Київпастрас», безпартійний, проживає в місті Канів Черкаської області, судимість відсутня, самовисування.

Тищенко Сергій Олександрович, народився 13 січня 1984 року в місті Чернігові, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа-підприємець, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Монастирище Черкаської області, судимість відсутня, суб'єкт висування – Радикальна Партія Олега Ляшка.

Ткалич Валентин Васильович, народився 19 червня 1957 року в місті Старобільськ Луганської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Української Народної Партії, проживає в місті Луганську, судимість відсутня, самовисування.

Філіпенко Павло Сергійович, народився 3 жовтня 1972 року в місті Черкасах, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «Світ нерухомості-XXI», безпартійний, проживає в місті Черкасах, судимість відсутня, самовисування.

Червонописький Сергій Васильович, народився 6 липня 1957 року в місті Черкасах, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова, Українська Спілка ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів), член Партії ветеранів Афганістану, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

ПЕРЕЛІК кандидатів у народні депутати України, заресстрованих в одномандатному виборчому окрузі № 223 (місто Київ)

на повторних виборах народних депутатів України 15 грудня 2013 року

Артемчук Анатолій Володимирович, народився 19 вересня 1967 року в селі Вікнини Білогірського району Хмельницької області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова ради, громадська організація

«Об'єднання Батьківщина» у м. Києві, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Белов Олександр Миколайович, народився 5 квітня 1989 року в місті Дніпропетровську, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник, навчально-методичний відділ Солом'янської районної в місті Києві організації Партії регіонів, безпартійний, проживає в місті Ірпінь Київської області, судимість відсутня, самовисування.

Бойко Олег Миколайович, народився 6 лютого 1967 року в смт Юрківка Звенигородського району Черкаської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Бузина Олесь Олексійович, народився 13 липня 1969 року в місті Києві, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, спеціальний кореспондент, газета «Сьогодні», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, суб'єкт висування – Партія «Руський блок».

Бурля Олександр Юрійович, народився 2 квітня 1961 року в місті Києві, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа – підприємець, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Васьков Володимир Михайлович, народився 29 серпня 1988 року в місті Коростишів Житомирської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, провідний інженер, Інститут технічної теплофізики НАН України, член Політичної партії «Інтернет партія України», проживає в місті Коростишів Житомирської області, судимість відсутня, суб'єкт висування – Політична партія «Інтернет партія України».

Виноградова Валентина Володимирівна, народилася 6 листопада 1963 року в селі Баглаї Старокостянтинівського району Хмельницької області, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, генеральний директор, ТОВ «Українська мовна телекомпанія «СТОЛИЦЯ», член Ліберальної партії України, проживає в місті Києві, судимість відсутня, суб'єкт висування – Ліберальна партія України.

Вулах Михайло Миколайович, народився 26 січня 1980 року в місті Києві, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, приватний підприємець, член Політичної партії «Молодь до ВЛАДИ», проживає в місті Києві, судимість відсутня, суб'єкт висування – Політична партія «Молодь до ВЛАДИ».

Гаянський Геннадій Григорович, народився 20 червня 1975 року в селі Нові Петрівці Вишгородського району Київської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта загальна середня, директор, приватне підприємство «ГТГ», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Гладчук Вадим Федорович, народився 9 лютого 1975 року в місті Києві, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, редактор, газета «Молодіжні Хроніки», інтернет-видання «Спротив», член Політичної партії «Партія Народний порядок», проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Глушенко Артем Ігорович, народився 19 липня 1984 року в місті Кременчук Полтавської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта загальна середня, директор, ТОВ «ЗСТАР», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Головань Олександр Олексійович, народився 29 серпня 1987 року в місті Прилуки Чернігівської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, аспірант, Інститут світової економіки і міжнародних відносин НАН України, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Гордієнко Олексій Миколайович, народився 24 лютого 1952 року в смт Малинівка Чугуївського району Харківської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Габар Микола Федорович, народився 23 листопада 1962 року в місті Хуст Закарпатської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, адвокат, голова, Українська спілка боротьби з мафією та корупцією, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Григоренко Василь Васильович, народився 1 січня 1966 року в селі Дашківці Літинського району Вінницької області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, КП «Керуюча дирекція Шевченківського району», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Гримчак Юрій Володимирович, народився 17 червня 1984 року в місті Могилів-Подільський Вінницької об-

ласті, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта загальна середня, молодший інспектор-кінолог, Могилів-Подільська виправна колонія № 114, безпартійний, проживає в місті Могилів-Подільський Вінницької області, судимість відсутня, самовисування.

Гримчак Юрій Миколайович, народився 30 жовтня 1965 року в місті Донецьку, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, суб'єкт висування – Політична партія Українська платформа «СОБОР».

Дударець Оксана Сергіївна, народилася 2 червня 1983 року в місті Ватутіне Черкаської області, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа – підприємець, безпартійна, проживає в селі Крюківщина Києво-Святошинського району Київської області, судимість відсутня, самовисування.

Дудник Олексій Сергійович, народився 8 квітня 1987 року в місті Умань Черкаської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор філії, Київський молодіжний центр праці, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Єскіна Олена Олександрівна, народилася 4 травня 1978 року в місті Києві, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова, Асоціація «Союз підприємств української годинникової промисловості – виробників та постачальників годинників», безпартійна, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Заволодько Дмитро Олександрович, народився 11 вересня 1979 року в місті Старобільськ Луганської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, директор, компанія «Фінансовий холдинг «Атлант», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Зайцев Сергій Анатолійович, народився 18 січня 1979 року в місті Кривий Ріг Дніпропетровської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта загальна середня, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в місті Кривий Ріг Дніпропетровської області, судимість відсутня, самовисування.

Іжицький Михайло Михайлович, народився 18 грудня 1967 року в місті Києві, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа – підприємець, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Калантар Олександр Олександрович, народився 8 липня 1947 року в селі Ново-Деркул Біловодського району Луганської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «А.Альфа-Україна», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Калашніков Олег Іванович, народився 6 листопада 1962 року в місті Рівному, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова, Всеукраїнська громадська організація «Загальновоїнська спілка України», член Партії регіонів, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Каленцов Олександр Георгійович, народився 27 квітня 1974 року в місті Бельов, Росія, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, аспірант, Міжнародний університет бізнесу та права, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Калінчук Юрій Іванович, народився 3 грудня 1977 року в місті Києві, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта загальна середня, фізична особа – підприємець, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Кива Ілля Володимирович, народився 2 червня 1977 року в місті Полтаві, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Ковальчук Василь Григорович, народився 24 січня 1958 року в місті Полтаві, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, військовий пенсіонер, безпартійний, проживає в місті Полтаві, судимість відсутня, самовисування.

Король Сергій Олександрович, народився 30 жовтня 1965 року в місті Магдебург, Німеччина, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, юрисконсульт, Центр первинної медико-санітарної допомоги Дарницького району в місті Києві, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Костельнюк Олександр Васильович, народився 12 червня 1977 року в місті Вінниці, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта загальна середня, фізична особа – підприємець, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

ВИБОРИ-2013

Костренко Олександр Сергійович, народився 21 травня 1981 року в місті Кривий Ріг Дніпропетровської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова громадської ради, Бюро по боротьбі з корупцією та організованою злочинністю України, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Кулеба Сергій Миколайович, народився 19 травня 1965 року в місті Києві, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ПП «Фірма Аріон», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Куш Олексій Іванович, народився 1 червня 1979 року в місті Подгорне Воронежської області, Росія, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, доцент, кафедра виробництва, ремонту та матеріалознавства Національного транспортного університету, член Партії регіонів, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Лабунський Юрій Олександрович, народився 11 квітня 1961 року в місті Луцьку Волинської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова правління, Всеукраїнська асоціація операторів кабельного телебачення і телеінформаційних мереж, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Левченко Андрій Ілларіонович, народився 18 лютого 1971 року в місті Києві, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта професійно-технічна, начальник відділу збуту, ТОВ «Акорд», безпартійний, проживає в місті Бровари Київської області, судимість відсутня, самовисування.

Левченко Владислав Володимирович, народився 8 квітня 1974 року в місті Києві, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа – підприємець, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Левченко Юрій Володимирович, народився 1 жовтня 1984 року в місті Вінниці, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, помічник-консультант народного депутата України, керівник аналітичної служби, політична партія Всеукраїнське об'єднання «Свобода», член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Свобода», проживає в місті Києві, судимість відсутня, суб'єкт висування – політична партія Всеукраїнське об'єднання «Свобода».

Луговик Сергій Миколайович, народився 14 вересня 1979 року в місті Казі-Магомед, Азербайджан, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник начальника, відділ гуманітарного розвитку та соціальних комунікацій Національного авіаційного університету, член Партії Зелених України, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Лузан Олександр Васильович, народився 26 вересня 1952 року в місті Києві, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Слов'янської партії, проживає в місті Києві, судимість відсутня, суб'єкт висування – Слов'янська партія.

Макарян Артур Владиславович, народився 2 вересня 1982 року в місті Баку, Азербайджан, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, головний спеціаліст, Міністерство економічного розвитку і торгівлі України, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Маловський Роман Мар'янович, народився 11 травня 1958 року в місті Києві, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, літературний редактор, перекладач, газета «День», член Політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Громада», проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Марцинюк Петро Васильович, народився 21 березня 1959 року в селі Нетребівка Томашпільського району Вінницької області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова, громадська організація «Союз інвалідів Чорнобиля» Шевченківського району міста Києва, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Масалітіна Ольга Юріївна, народилася 29 липня 1974 року в місті Києві, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, генеральний директор, ТОВ «Дженерал Паблік Рілейшнз», безпартійна, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Медяник Сергій Вікторович, народився 14 березня 1984 року в сел. Нова Водолага Нововодолазького району Харківської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, журналіст, інформаційно-аналітичне видання «Актуальна Правда», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Мітько Віктор Георгійович, народився 20 травня 1941 року в місті Баку, Азербайджан, громадянин України,

протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Партії регіонів, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Монтян Тетяна Миколаївна, народилася 29 серпня 1972 року в місті Керч Автономної Республіки Крим, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, адвокат, безпартійна, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Нечепорук Денис Іванович, народився 11 серпня 1987 року в місті Деражня Хмельницької області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова, громадська організація «Союз дружи та співробітництва «Україна-Росія», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Окунська Наталія Василівна, народилася 26 жовтня 1971 року в місті Києві, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, приватний підприємець, безпартійна, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Омельченко Олег Михайлович, народився 5 жовтня 1956 року в місті Києві, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Орехова Олена Володимирівна, народилася 1 січня 1973 року в місті Львові, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «Центр допомоги та соціального захисту пенсіонерів», член Політичної партії «Блокова партія», проживає в місті Львові, судимість відсутня, суб'єкт висування – Політична партія «Блокова партія».

Остапчук Марина Анатоліївна, народилася 10 серпня 1988 року в селі Кануни Новоград-Волинського району Житомирської області, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійна, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Пашкевич Андрій Ігорович, народився 14 листопада 1960 року в місті Петрівське Тамбовської області, Росія, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Пелипишин Олександр Богданович, народився 11 грудня 1977 року в місті Києві, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник головного інженера з ремонтів, ПАТ «Київенерго», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Перевода Вадим Едуардович, народився 16 квітня 1973 року в місті Умань Черкаської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, головний спеціаліст, відділ туризму та охорони культурної спадщини управління культури, туризму та охорони культурної спадщини Десянської районної в місті Києві державної адміністрації, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Петрина Олексій Сергійович, народився 4 квітня 1983 року в селі Мотижин Макарівського району Київської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, головний спеціаліст, відділ інвестицій розвитку інфраструктури департаменту економічного розвитку аграрного ринку Міністерства аграрної політики та продовольства України, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Пилипишин Віктор Петрович, народився 6 квітня 1961 року в селі Равське Нестерівського району Львівської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова, громадська організація «Кияни передусім!», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Пікаревський Валерій Арсентійович, народився 22 вересня 1954 року в місті Чита, Росія, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа – підприємець, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Подгорний Петро Петрович, народився 16 травня 1958 року в місті Уфа, Башкирія, Росія, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, військовий пенсіонер, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Проскуров Володимир Володимирович, народився 31 серпня 1962 року в місті Владивосток Приморського краю Росії, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, головний спеціаліст з охорони, ТОВ «Інформаційне аналітичне агентство НІ-ВВА», член Соціалістичної партії України, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Рибалко Олександр Григорович, народився 24 березня 1991 року в місті Прилуки Чернігівської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років про-

живає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Політичної партії «Ми Маємо Мету», проживає в місті Києві, судимість відсутня, суб'єкт висування – Політична партія «Ми Маємо Мету».

Рутьов Сергій Григорович, народився 11 липня 1954 року в місті Києві, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, фотокореспондент, РІА «Новий Регіон», член Слов'янської партії, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Самойленко Ігор Миколайович, народився 14 липня 1962 року в місті Києві, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник голови, громадська організація «Київська міська спілка захисту прав споживачів», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Селлеї-Довженко Аттіла-Дюло Яношевич, народився 16 серпня 1984 року в місті Києві, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта загальна середня, тимчасово не працює, член Всеукраїнської політичної партії «БРАТСТВО», проживає в місті Києві, судимість відсутня, суб'єкт висування – Всеукраїнська політична партія «БРАТСТВО».

Семидідько Андрій Андрійович, народився 30 січня 1974 року в місті Чернігові, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, виконавчий директор, Антирейдерський союз підприємців України, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Сердюк Валентин Михайлович, народився 19 вересня 1940 року в місті Києві, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Народної Екологічної партії, проживає в місті Києві, судимість відсутня, суб'єкт висування – Народна Екологічна партія.

Талишев Євген Іванович, народився 5 серпня 1952 року в місті Макіївка Донецької області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, головний редактор, газета «Остров», безпартійний, проживає в місті Донецьку, судимість відсутня, самовисування.

Тищенко Микола Васильович, народився 3 травня 1945 року в селі Осиково Старобешівського району Донецької області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова правління, «Центр позашкільної освіти «Веселка», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Тягній Сергій Володимирович, народився 28 березня 1977 року в с. Феневичі Іванківського району Київської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «Новітні газові технології», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Хмель Анатолій Олексійович, народився 3 березня 1959 року в місті Києві, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «ХАО», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Ходаковський Віктор Миколайович, народився 8 листопада 1957 року в с. Бучмани Олевського району Житомирської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова правління, Київський міський благодійний фонд «Наш Київ», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Цвіркун Антон Миколайович, народився 17 березня 1990 року в місті Херсоні, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта загальна середня, голова правління, Благодійний фонд «Антон Цвіркуна», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

Шаповал Ігор Володимирович, народився 21 листопада 1959 року в місті Ізмаїл Одеської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, помічник-консультант народного депутата України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Києві, судимість відсутня, суб'єкт висування – Комуністична партія України.

Шилова Вікторія Віталіївна, народилася 4 травня 1972 року в місті Новомосковськ Дніпропетровської області, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, помічник-консультант народного депутата України, викладач, Інститут кіно і телебачення, член Радикальної Партії Олега Ляшка, проживає в місті Києві, судимість відсутня, суб'єкт висування – Радикальна Партія Олега Ляшка.

Юрків Віталій Євгенович, народився 20 лютого 1981 року в селі Гологори Золочівського району Львівської області, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, юридичний радник (юрист) з банківського та фінансового права, представництво міжнародної юридичної компанії «Гід Луарет Нуель», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, самовисування.

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 13 листопада 2013 р. № 840
Київ

Деякі питання надання у 2013 році державних гарантій для забезпечення виконання зобов’язань Національної акціонерної компанії «Нафтогаз України»

Кабінет Міністрів України **постановляє**:

1. Погодитися з пропозицією Міністерства енергетики та вугільної промисловості і Національної акціонерної компанії «Нафтогаз України» щодо продовження строків користування запозиченнями, залученими у відкритого акціонерного товариства «Газпромбанк» (Російська Федерація) (далі — запозичення).

2. Затвердити Умови надання у 2013 році державних гарантій для забезпечення часткового виконання зобов’язань Національної акціонерної компанії «Нафтогаз України» за запозиченнями, залученими у відкритого акціонерного товариства «Газпромбанк» (Російська Федерація), що додаються.

3. Уповноважити Міністра фінансів підписувати документи щодо надання державних гарантій для забезпечення виконання зобов’язань за запозиченнями.

4. Міністерству енергетики та вугільної промисловості забезпечити здійснення контролю за фінансовим станом Національної акціонерної компанії «Нафтогаз України» та належним виконанням нею зобов’язань за позиченнями.

Прем’єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 13 листопада 2013 р. № 840

УМОВИ

надання у 2013 році державних гарантій для забезпечення часткового виконання зобов’язань Національної акціонерної компанії «Нафтогаз України» за запозиченнями, залученими у відкритого акціонерного товариства «Газпромбанк» (Російська Федерація)

1. Ці Умови регулюють відносини, пов’язані з наданням відповідно до статті 6 Закону України «Про Державний бюджет України на 2013 рік» державних гарантій для забезпечення часткового виконання зобов’язань Національної акціонерної компанії «Нафтогаз України» за запозиченнями, залученими у відкритого акціонерного товариства «Газпромбанк» (Російська Федерація) (далі — запозичення).

2. Державні гарантії надаються Кабінетом Міністрів України для забезпечення виконання зобов’язань за запозиченнями в обсязі таких зобов’язань на суму, що не перевищує 4 250 000 тис. гривень, на строк їх виконання.

3. З метою надання державних гарантій для забезпечення часткового виконання зобов’язань за запозиченнями Національна акціонерна компанія «Нафтогаз України» подає Мініфін такі документи:

- копію кредитного договору (із змінами);
- відомості щодо здійснення зазначеною Компанією запозичень разом із графіками їх погашення та обслуговування;
- техніко-економічний розрахунок (бізнес-план);
- копії річного балансу за минулий рік з додатками та балансу на останню звітну дату.

4. Надання державних гарантій передусь укладення Мінфіном та Національною акціонерною компанією «Нафтогаз України» договору про погашення заборгованості з виконання гарантійних зобов’язань.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 21 листопада 2013 р. № 911-р
Київ

Про затвердження умов продажу державного пакета акцій публічного акціонерного товариства «Волиньюбленерго» за конкурсом з відкритістю пропонування ціни за принципом аукціону

1. Затвердити умови продажу державного пакета акцій публічного акціонерного товариства «Волиньюбленерго» (далі — товариство) за конкурсом з відкритістю пропонування ціни за принципом аукціону, що додається.

Пакет складається з 357 957 002 акцій, що становить 75 відсотків статутного капіталу товариства, номінальною вартістю 17 897, 8501 тис. гривень.

2. Фондові державного майна:

- провести в установленому порядку конкурс з відкритістю пропонування ціни за принципом аукціону з продажу пакета акцій товариства з урахуванням затверджених цим розпорядженням умов продажу;
- установити контроль за виконанням покупцем умов договору купівлі-продажу пакета акцій товариства відповідно до вимог статті 27 Закону України «Про приватизацію державного майна»;
- інформувати щокварталу Кабінет Міністрів України про результати виконання покупцем договору купівлі-продажу пакета акцій товариства.

Прем’єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 21 листопада 2013 р. № 911-р

УМОВИ

продажу державного пакета акцій публічного акціонерного товариства «Волиньюбленерго»

1. У конкурсі з продажу пакета акцій публічного акціонерного товариства «Волиньюбленерго» (далі — товариство) мають право брати участь особи, які можуть бути покупцями об’єктів приватизації згідно із статтею 8 Закону України «Про приватизацію державного майна» та відповідають одній із таких кваліфікаційних характеристик:

- продавання протягом трьох останніх повних календарних років діяльності з передачі та постачання електричної енергії в обсязі не менш як 30 відсотків обсягу передачі та постачання електричної енергії товариством за таким самим період;
- продавання протягом трьох останніх повних календарних років діяльності з виробництва та відпуску (продажу) електричної енергії в обсязі не менш як 30 відсотків обсягу передачі та постачання електричної енергії товариством за таким самим період;
- безпосереднє або опосередковане володіння більш як 50 відсотками статутного капіталу юридичної особи, показники якої відповідають характеристикам, зазначеним в абзацах другого або третьому цього пункту;
- перебування більш як 50 відсотків статутного капіталу потенційного покупця у безпосередньому або опосередкованому володінні юридичної особи, яка одночасно безпосередньо або опосередковано володіє більш як 50 відсотками статутного капіталу юридичної особи, показники якої відповідають характеристикам, зазначеним в абзацах другого або третьому цього пункту.

Інформація про обсяги передачі та постачання електричної енергії, виробництва та відпуску (продажу) електричної енергії потенційним покупцем повинна бути підтверджена відповідним органом державного регулювання діяльності в електроенергетиці або листом міжнародної аудиторської компанії.

До участі в конкурсі не допускаються:

- юридичні особи та об’єднання, що не мають статусу юридичної особи і уклали договір про спільну діяльність на основі об’єднання вкладів або без такого об’єднання, у статутному капіталі (внесеному у спільну діяльність майні) яких частка (внесок, вклад тощо), що належить державі України чи іншій державі або їх державним підприємствам (установам, організаціям, господарським товариствам тощо), становить більш як 25 відсотків;
- особи, що прямо або опосередковано контролюються особами, у статутному капіталі (внесеному у спільну діяльність майні) яких частка (внесок, вклад тощо), що належить державі України чи іншій державі або їх державним підприємствам (установам, організаціям, господарським товариствам тощо), становить більш як 25 відсотків;
- компанії, зареєстровані в офшорних зонах та країнах, що внесені FATF до списку країн, що не співпрацюють у сфері протидії відмиванню доходів, одержаних злочинним шляхом;
- юридичні особи, які прямо чи опосередковано контролюються особами, зазначеними в абзацах восьмому — десятому цього пункту.

Відомості про потенційного покупця відповідно до вимог абзаців восьмого і дев’ятого цього пункту повинні бути підтверджені витягом з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців, довідкою з іноземного судового чи торговельного реєстру, випискою з рахунка в цінних паперах, виданою депозитарною установою, або листом міжнародної аудиторської компанії.

2. Початкова ціна державного пакета акцій товариства у кількості 357 957 002 штуки, що становить 75 відсотків статутного капіталу товариства (далі — пакет акцій), становить 456 000 тис. гривень.

3. Покупець пакета акцій зобов’язаний забезпечити:

- 1) в економічній діяльності товариства: дотримання ліцензійних умов провадження діяльності з передачі та постачання електричної енергії;
- надійне постачання товариством електричної енергії споживачам відповідно до умов, визначених договорами на користування електричною енергією, договорами про постачання електричної енергії та провадження належним чином діяльності з передачі електричної енергії;
- проведення своєчасних поточних розрахунків за електричну енергію, закуплену на оптовому ринку електричної енергії України, за умови скасування положень нормативно-правових актів, якими встановлено заборону або обмеження відключення споживачів — неплатників за електричну енергію;
- погашення заборгованості за закуплену електричну енергію на оптовому ринку електричної енергії України відповідно до договорів реструктуризації заборгованості з державним підприємством «Енергоринок»;
- наявність розрахункових засобів обліку у договірних відносинах із споживачами електричної енергії відповідно до Правил користування електричною енергією;
- досягнення починаючи з 2014 року фактичних технологічних витрат електричної енергії за рік не вище нормативних;
- недопущення виникнення податкового боргу та простроченої заборгованості товариства із сплати єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування;
- виконання мобілізаційних завдань, визначених для товариства;
- утримання в належному стані об’єктів та засобів цивільної оборони;
- дотримання вимог Закону України «Про захист економічної конкуренції»;
- 2) в інноваційно-інвестиційній діяльності товариства: спрямування інвестицій на виконання інвестиційних програм, які щороку схвалюються НКРЕ з визначенням джерел фінансування і передбачають: - технічний розвиток (переозброєння), модернізацію та будівництво електричних мереж та обладнання;
- здійснення заходів із зниження та/або недопущення понаднормативних витрат електричної енергії;
- впровадження та удосконалення автоматизованих систем диспетчерсько-технологічного керування;
- впровадження та удосконалення інформаційних технологій;
- впровадження та удосконалення систем зв’язку та телекомунікацій;
- модернізацію та закупівлю транспортних засобів;
- виконання щороку в повному обсязі комплексу робіт з технічного обслуговування та ремонту електричних мереж у межах витрат на ремонт, передбачених НКРЕ у структурі тарифів на передачу та постачання електричної енергії;
- здійснення інвестицій для розвитку товариства у строки та розмірах, передбачених бізнес-планом;
- 3) у соціальній діяльності товариства: недопущення утворення простроченої заборгованості товариства перед працівниками із заробітної плати та інших виплат, передбачених колективним договором;
- поетапне підвищення заробітної плати з урахуванням інфляційних процесів та матеріального стимулювання працівників залежно від результатів господарської діяльності товариства відповідно до умов колективного договору;
- недопущення звільнення працівників товариства за ініціативою покупця чи уповноваженого ним органу (за винятком звільнення на підставі пункту 6 частини першої статті 40 Кодексу законів про працю України або вчинення працівником дій, за які передбачено звільнення на підставі пунктів 3, 4, 7 і 8 статті 40 та статті 41 зазначеного Кодексу) протягом шести місяців з дати переходу права власності на пакет акцій;
- недопущення протягом трьох років з дати переходу до покупця права власності на пакет акцій без погодження з профспілковою організацією скорочення чисельності працівників товариства більш як на 5 відсотків на рік. У разі розірвання трудового договору з працівниками товариства за згодою сторін протягом трьох років з дати переходу до покупця права власності на пакет акцій товариство здійснює виплату вихідної допомоги згідно з колективним договором;
- виконання в повному обсязі чинного колективного договору протягом строку його дії, а після його завершення укладення нового або внесення змін до зазначеного договору в установленому законодавством порядку та його виконання;
- належне утримання об’єктів соціально-побутового призначення шляхом фінансування та здійснення заходів з дотримання санітарно-гігієнічних, будівельних і пожежних вимог, норм та правил утримання таких об’єктів;
- переважне право на зайняття вакантних посад товариства громадянами України;
- підготовку, навчання і підвищення кваліфікації працівників товариства за рахунок коштів товариства відповідно до програм його розвитку;
- здійснення щороку заходів з оздоровлення працівників товариства, членів їх сімей та пенсіонерів згідно з колективним договором;
- здійснення товариством витрат на поліпшення соціально-побутових умов працівників відповідно до колективного договору;
- впровадження до 31 грудня 2014 р. системи управління охороною праці та промисловою безпекою відповідно до вимог міжнародного стандарту OHSAS 18001:2007 або аналогічного міжнародного стандарту;
- здійснення товариством витрат на охорону праці відповідно до Закону України «Про охорону праці», розроблення та здійснення комплексних заходів з виконання встановлених нормативів безпеки, гігієни праці та виробничого середовища, підвищення рівня охорони праці та запобігання випадкам виробничого травматизму і професійних захворювань;
- погодження з профспілковою організацією та трудовим колективом товариства дій з відчуження або передачі у власність відповідних територіальних громад об’єктів соціальної інфраструктури, які є власністю товариства;
- дотримання безпечних умов праці працівників товариства;

сприяння діяльності профспілкових органів із забезпечення відрахування членських профспілкових внесків і перерахування їх на рахунок відповідного профспілкового комітету в день отримання в банках коштів для виплати заробітної плати;

4) у сфері захисту прав та інтересів споживачів електричної енергії: підключення споживачів (заявників) до електричної мережі у разі дотримання вимог законодавства, нормативно-технічних документів, Правил користування електричною енергією;

здійснення постачання електричної енергії споживачам відповідно до укладених договорів та вимог законодавства, нормативно-технічних документів, Правил користування електричною енергією;

5) у природоохоронній діяльності товариства: дотримання вимог природоохоронного законодавства щодо охорони повітряного та водного басейну, охорони і раціонального використання земель та поведінки з відходами;

розроблення та офіційне проголошення протягом одного року з дати переходу до покупця права власності на пакет акцій екологічної політики товариства відповідно до вимог ДСТУ ISO 14001:2006 або міжнародного стандарту ISO 14001:2004;

розроблення до 30 вересня 2014 р. плану заходів товариства з охорони навколишнього природного середовища, передбачивши початок його виконання не пізніше 1 січня 2015 р.;

виконання в повному обсязі запланованих товариством робіт з розроблення землевпорядної документації щодо визначення меж земельних ділянок, на яких розташоване майно товариства;

забезпечення безпечного поведінки з відходами та їх утилізації під час вилучення таких відходів з виробництва в установленому законодавством порядку;

6) у сфері корпоративних відносин та розпорядження майном товариства:

з дати переходу до покупця права власності на пакет акцій до повного виконання умов договору купівлі-продажу пакета акцій голосування на загальних зборах акціонерів товариства з питань збільшення (зменшення) розміру статутного капіталу, зміни номінальної вартості акцій, перетворення на інші господарські товариства виключно у разі отримання попередньої згоди Фонду державного майна. У разі неотримання такої згоди на день проведення загальних зборів акціонерів товариства покупець зобов’язаний голосувати проти збільшення (зменшення) розміру статутного капіталу, зміни номінальної вартості акцій, перетворення на інші господарські товариства;

недопущення з дати переходу до покупця права власності на пакет акцій до повного виконання умов договору купівлі-продажу пакета акцій без попередньої згоди Фонду державного майна вчинення правочину з відчуження майна товариства, якщо балансова вартість майна, що є предметом такого правочину, перевищує 25 відсотків вартості активів товариства за даними останньої річної фінансової звітності товариства. Зазначена умова не застосовується до правочинів з відчуження майна товариства, що вчиняються в межах звичайної діяльності товариства. Під відчуженням розуміються такі правочини, як купівля-продаж, міна, дарування, безоплатна передача та передача до статутних (складених) капіталів інших господарських товариств;

спрямування до 1 липня 2014 р. за підсумками фінансово-господарської діяльності товариства у 2013 році частини чистого прибутку в розмірі не менш як 30 відсотків на виплату дивідендів та перерахування до державного бюджету дивідендів, нарахованих на придбаний у процесі приватизації пакет акцій, яким володіла до його продажу держава в особі Фонду державного майна.

4. Строк дії зобов’язань покупця пакета акцій щодо умов, які не мають визначеного періоду їх виконання, становить п’ять років з дати переходу права власності на пакет акцій.

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ ТА УКРАЇНА

СПРАВА «НЕЧЕПОРЕНКО ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ»
CASE OF NECHEPORENKO AND OTHERS v. UKRAINE
(Заява № 72631/10 та 249 інших заяв)

Стислий виклад рішення від 24 жовтня 2013 року

Заявники скаржилися до Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) на тривале невиконання рішень національних судів, ухвалених на їхню користь, та на відсутність ефективних національних засобів юридичного захисту щодо цих скарг. Деякі заявники подали також інші скарги за Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція).

Заявники за заявами № 54191/11, 54192/11, 57115/11, 58812/11, 2109/12, 2121/12 та 50625/12 померли під час розгляду справи Європейським судом. Їх спадкоємці та найближчі родичі висловили бажання підтримувати вказані заяви.

Заяви, наведені у Додатку 1 (крім заяви № 44587/12), були визнані Європейським судом неприйнятними з різних підстав: як явно необґрунтовані; з огляду на відсутність значної шкоди; як подані з порушенням шестимісячного строку.

Щодо інших заяв, зазначених в Додатку 2, Європейський суд враховуючи установлену практику розгляду справ щодо невиконання національних рішень, встановив порушення п.1 ст.6, ст. 13 Конвенції та ст.1 Першого протоколу до Конвенції.

Ретельно дослідивши решту скарг заявників у світлі всіх наявних матеріалів та настільки, наскільки вони охоплюються його компетенцією, Європейський суд дійшов висновку про відсутність будь-яких ознак порушень прав і свобод, передбачених Конвенцією як протоколами до неї.

РОЗГЛЯНУВШІ СПРАВУ, ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГЛОСНО

«1. *Вирішує* об’єднати заяви, наведені у Додатку 1 (крім заяви № 44587/12), і оголосити їх неприйнятними.

2. *Вирішує* об’єднати заяви, наведені у Додатку 2.

3. *Оголошує* прийнятними скарги заявників, наведених у Додатку 2, за пунктом 1 статті 6 і статтею 13 Конвенції та за статтею 1 Першого протоколу до Конвенції щодо тривалого невиконання рішень, ухвалених на їхню користь, та щодо відсутності ефективних національних засобів юридичного захисту щодо цих скарг, а решту скарг у заявах неприйнятною.

4. *Постановляє*, що було порушення пункту 1 статті 6 Конвенції та статті 1 Першого протоколу до Конвенції.

5. *Постановляє* що було порушення статті 13 Конвенції.

6. *Постановляє*, що:

(а) протягом трьох місяців держава-відповідач має виконати рішення національних судів, ухвалені на користь заявників, які залишаються невиконаними, та сплатити 2000 (дві тисячі) євро кожному заявнику або його/її спадкоємцю за заявами, наведеними у Додатку 2 (за винятком заяви № 54124/11), і пану Миколі Сергійовичу Брку за заявою № 54124/11, ці суми є відшкодуванням матеріальної та моральної шкоди, а також компенсацією судових витрат, і мають бути сплачені разом з будь-якими податками, що можуть нараховуватись, та конвертовані в національну валюту за курсом на день здійснення платежу;

(б) зі спливом зазначеного тримісячного строку і до остаточного розрахунку на ці суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти».

Інформацію надано Урядовим уповноваженим у справах Європейського суду з прав людини

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

А «Чорноморець»
хвилю жене**ПРЕМ'ЄР-ЛІГА.** За тур до завершення осінньої частини першості команда Григорчука піднялася на друге місцеВалерій РЕКУНОВ,
«Урядовий кур'єр»

Якось після чергової не-
вдачі збірної України в
матчах плей-оф Валерій
Лобановський справедливо
зауважив: кожне непот-
раплення до фінального
турніру чемпіонату світу
чи Європи відкидає вітчиз-
няний футбол на кілька ро-
ків назад. Нескладно про-
стежити за розвитком ви-
ду спорту номер один у на-
шій країні, якщо фіаско у
двораундовій дуелі проти
Франції виявилось п'ятим
в історії стикових поєдин-
ків синьо-жовтих.

Показовим у цьому
плані видається порів-
няння головних дійових
осіб протистояння на
«Стад де Франс». Не ятри-
мо незагоєні рани, зга-
дуючи про Франка Рібері.
Погляньмо на інше. У
центрі захисту французів
основного виконавця Ко-
шеліни замінив Мамаду
Сахо. Цей гравець — ти-
повий руйнівник, який у
збірній не забивав ніколи.
Та в найважливішому
поєдинку року оборонець
«Ліверпуля» двічі розпи-
сався у воротах Андрія
П'єтто.

Чим відповіли лідери
нашої дружини? Євген
Коноплянка програв
кожну другу індивіду-
альну дуель суперникам,
Андрій Ярмоленко за 90
хвилин лише раз чисто
обіграв конкурента один
в один, Ярослав Ракиць-
кий припустився 67% по-
милок у довгих переда-
чах. Наш єдиний яскраво
виражений форвард Ро-
ман Зозуля припустився
60% браку в ігрових діях,
жодного вдалого обведен-
ня, жодного удару по во-
ратах.

Одесит Олексій Гай (праворуч) та його партнери здобули 80-ту перемогу в гостях

Зверніть увагу, мова йде
про лідерів «Дніпра»,
«Шахтаря», «Динамо», які
протягом останніх років
ведуть боротьбу за чем-
піонський титул у вітчиз-
няній Прем'єр-лізі. На ф-
ні своїх опонентів з про-
відних клубів Європи вони
мали напрочуд невираз-
ний вигляд.

Натомість продовжу-
ють дивувати фахівців і
вболівальників футболіс-
ти «Чорноморця». Схоже
на те, що на зимову пере-
рву підопічні Романа Гри-
горчука підуть, виперед-
жаючи бронзового призе-

ра останньої першості —
київських динамівців. У
Полтаві збурювачі спо-
кою діяли у звичній для
себе максимально праг-
матичній манері. Єдиний
м'яч був забитий після
розіграшу стандартного
положення — відзначив-
ся Кирило Ковальчук.
Втримувати здобуту пе-
ревагу — для гостей
справа звична. У 16 зу-
стрічах осінньої частини
першості моряки пропу-
стили лише десять м'ячів
— кращий результат се-
ред усіх учасників
Прем'єр-ліги.

ТАБЛО «УК»

Прем'єр-ліга, 17-й тур

Динамо — Говерла — 3:0

Голи: Мбокани (22), Ленс (28),
Сидорчук (84)

Металург 3 — Зоря — 1:1

Голи: Штурко (51) — Болі (64)

Шахтар — Севастополь — 4:0

Голи: Тайсон (8), Чигринський
(23), Адріано (25), Срн (34)

Таврія — Волинь — 2:2

Голи: Назаренко (60), Рубен Гомес
(90) — Мемешев (11), Матей (45)

Дніпро — Іллічівець — 3:1

Голи: Матеус (17), Джуліано (23),
Бруно Гама (88) — Постранський
(90+1)

Карпати — Металург Д — 2:2

Голи: Гладкий (2, 87) — Мораес
(23), Болбат (54)

Ворскла — Чорноморець — 0:1

Гол: Ковальчук (10)

Матч «Металіст» — «Арсенал»
не відбувсяЛідери: Шахтар — 38 очок,
Чорноморець — 35, Металіст,
Дніпро — по 34, Динамо — 33,
Ворскла — 26

Бомбардири:

Девич (Металіст) — 13 м'ячів

Селєзньов (Дніпро) — 8

Ярмоленко (Динамо) — 8

Мбокани (Динамо) — 7

Болі (Зоря) — 7

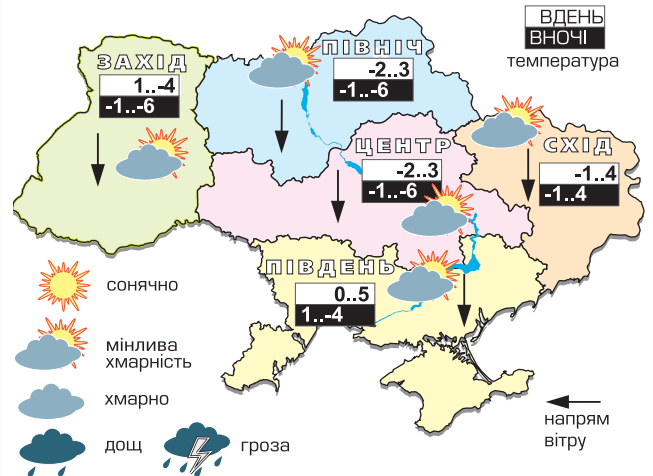
Адріано (Шахтар) — 7

Мораес (Металург Д) — 7

Ферейра (Шахтар) — 6

Зозуля (Дніпро) — 6

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ
НА 27 ЛИСТОПАДА

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	-1 -6	-2 +3	Черкаська	-1 -6	-2 +3
Житомирська	-1 -6	-2 +3	Кіровоградська	-1 -6	-2 +3
Чернігівська	0 -5	-2 +3	Полтавська	0 -5	-2 +3
Сумська	+1 -4	-1 +4	Дніпропетровська	0 -5	-2 +3
Закарпатська	-1 -6	-2 +3	Одеська	+1 -4	0 +5
Рівненська	-3 -8	+1 -4	Миколаївська	0 -5	0 +5
Львівська	-3 -8	0 -5	Херсонська	+1 -4	0 +5
Івано-Франківська	-3 -8	+1 -4	Запорізька	+1 -4	0 +5
Волинська	-2 -7	+1 -4	Харківська	+2 -3	-1 +4
Хмельницька	-1 -6	+2 -3	Донецька	-1 +4	+1 +6
Чернівецька	-4 -9	+1 -4	Луганська	-1 +4	-1 +4
Тернопільська	-2 -7	+1 -4	Крим	0 +5	+3 +8
Вінницька	-1 -6	+2 -3	Київ	-3 -5	0 +2

Укргідрометцентр

ВІТАЄМО!

«Урядовий кур'єр»
вітає міністра освіти
і науки України
Дмитра**Володимировича**
ТАБАЧНИКАз днем народження,
який він відзначає
сьогодні,
26 листопада.
Зичимо йому на довгі
літа міцного здоров'я,
щастя, добробуту
й успіхів у добрих
починаннях.

АНОНС

Завтра читайте в «Орієнтирі»:

- ✓ Закон України «Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо врегулювання питань, що унеможливають виконання адміністративних стягнень»
- ✓ Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку проведення навчання керівного складу та фахівців, діяльність яких пов'язана з організацією і здійсненням заходів з питань цивільного захисту»
- ✓ Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку визначення та задоволення соціально-побутових потреб та потреб у медичній допомозі ветеранів Великої Вітчизняної війни 1941—1945 років, жертв нацистських переслідувань та сімей загиблих (померлих) воїнів»

СИМВОЛ ЧОЛОВІЧОГО УСПІХУ

«Тонгкат Алі Платинум» - ефективний та безпечний продукт, який дозволяє кожному чоловікові бути успішним, впевненим у собі, мати максимум сексуальної енергії і радувати жінок. Завдяки «Тонгкат Алі Платинум» кожна жінка в найінтимніший момент обов'язково скаже те, що хоче почути будь-який чоловік: «Це було чудово, милий!»

ТОНГКАТ АЛІ ПЛАТИНУМ
СИМВОЛ ЧОЛОВІЧОГО УСПІХУ

Телефонуйте за номером гарячої лінії:
0 800 503 088
тел. у Києві (044) 454 14 14
офіційний сайт: WWW.TONGKAT.UA

Головний редактор — **Сергій БРАГА**
Перший заступник
головного редактора
Леонід САМСОНЕНКО
Заступники головного редактора:
Павло БЕБА,
Лариса УСЕНКО
Відповідальний секретар
Іван ГРОМ'ЯК

Адреса в Інтернеті: **www.ukurier.gov.ua**
Адреса редакції: **01008, Київ, вул. Садова, 1**
Телефон для довідок: **253-12-95.**
Телефони відділу реклами: **253-55-09,**
факс: **230-06-71,** e-mail: **adv@ukecc.com.ua**
«Урядовий кур'єр» виходить у вівторок, середу, четвер,
п'ятницю та суботу
Зам. № 32713. Тираж 38308

Листування з читачами тільки
на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність
інформації та реклами несуть автори
та рекламодавці.
Набрано і зверстано у комп'ютерному
центрі «Урядового кур'єра».
Друк: **ТОВ «Мера-Поліграф»**,
04073, Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14
www.mega-poligraf.kiev.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

Засновник — Кабінет Міністрів України
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2 від 12 квітня 1994 року
Передплатні індекси «Урядового кур'єра» —
61035, 40227 (соціальний)